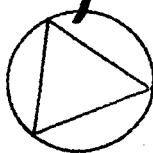

פָּדָגַגְיוֹן

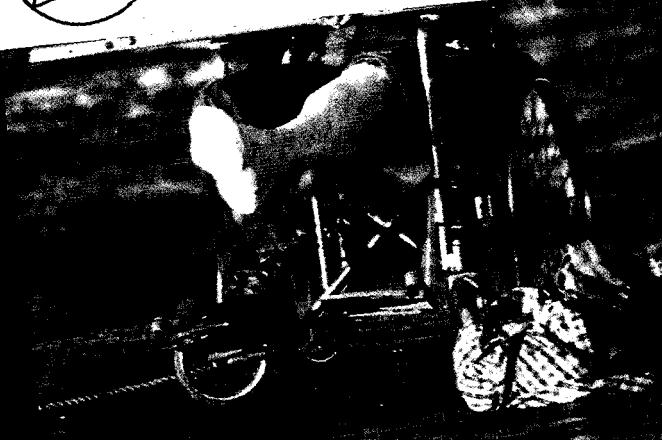
אפריל 1982 - גיליון מיספר 3

① טרילוגיה: כרך תר
גָּמְנִין גָּמְנִין 1982
אלן ווילס #3

② מסדרון טרילוגיה
הראד"ר טרילוגיה
אלן ווילס 1982

הראד"ר טרילוגיה
אלן ווילס
ההווידאו החדש
האגונית הסינמטק
השקייף - ביקורת
טוטייבל בברלין 82

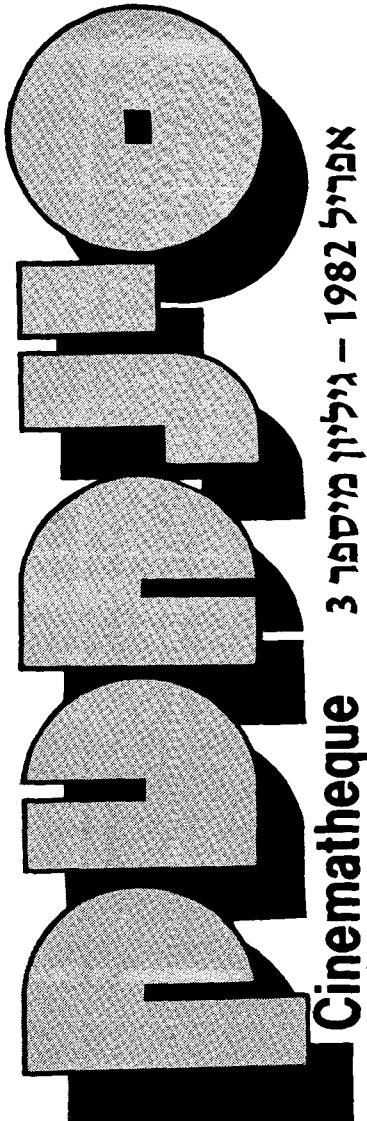

ה ודורון נשר ב"צלילה חזרה"

קפה נמס עלית בגרנרים פלנדייז
כך שותים היום קפה נמס בערך

TTDO

אפריל – ג'ילוון מס' 3

Cinematheque

סינמטק – ירחון לענייני קולנוע

סינמטק תל-אביב

סינמטק חיפה,

המכון הישראלי לקולנוע

מ"ל: "איי" הוצאה לאור וופקota בע"מ

רחוב ב"ז יהודה 210 תל-אביב, טל. 458-094

עורכים: עדנה ון פינרו

מערכת: יוסי אורן, צביקה אורן, גידי אורשר, אלון גרבוז, דניאל רוט, חיים כלב, אייל נגה, פטר ראדו, שאול שירין

כתבות המערכת: המכון הישראלי לקולנוע

רחוב נילקソン 10 תל-אביב

טלפון: ת.מ.א. העשויות מודיען בע"מ

הקולנוע הישראלי

- 5 שמחון דzon מסביר בראיון עם גדי אורשר את המנגעים שדחפו אותו לעשות את סרטו העלייתי הראשון, צלילה חוזרת.

קולנוע בעולם

- 9 פסטיבל במשבר – דיווח על פסטיבל הסרטים בברלין 1982, על הצללים הרבים והאורות המעניינים בו.

- 13 ארמן אולמי – ראיון עם הבמאי האיטלקי יוצאת הדופן, לרגל הקرتינה סרטו עטורי הפרסים קאנבי העש על ידי הארץ.

תשקיף – וביקורת

16

17

סרטים חדשים

- אטאלנד
אדוני השופטה
אטולטיק סיטי
אמא יקרה
בללה לשושה אקדוחנים
גאליפולי
గברים במבחן
העתך מקרי
התפכחות
ההתקיכת מקאליפיזוניה
לא כנות دون
מאכבה של לידי צ'אטרלי
נועה בת 17
של מי החיים האלה לעוזול
שער החופש

סרטי הסינמטק

- 23 בחוק היהודי תוצרת אמריקה – אייל נגה מציג כמה נקודות אפייניות לדוד

- 27 מלומיאר ונע' ז'ירנו (פרק ג')

- 28 השחקנים – בימאים יהודים, השולטים-days בקומדיית האmericאית.
חוין עדיף על צחוק – קווים לדמותו של הליצן – שחקן – בימאי פיר אטקס ערובה מרטיין מוצגים מחדש בסינמטק

12 הסרט המועמד ל-

פרס אוסקר

כלל הסרט הטוב ביותר של השנה

האדםים REDS מטו של ווון ביטי

**ווון ביטי דיאן קיטון
ג'ק ניקולסון ז'yi קושינסקי
מורין סטפלטון פול סורבינו**

בכורה ארצית בקרוב

גולן

סרט פרומונט בהפקת C.I.C.

שמעון דותן: לחיות את המומות

סרטו העלילתי הראשון של שמעון דותן, צלילה חוזרת, זכה להכרה בינלאומית, עוד לפני שהזгр על ידי הארץ, כאשר התקבל לתחרות פסטיבל הסרטים בברלין, 1982. הסרט, מתאר מערכת יחסים בין צולגן, לאלמנית ידידו שנפל בקרב, על רקע ממצאים של יחידת צולנים בחיל הים. והוא ידבר נסח' בדרכו של הקולנוע הישראלי, המנסה להציג את המזוקה הנפשית הנירומת עקב התנאים האובייקטיבים שבהם אנו חיים בישראל, עם קטע במאכ' של מצוא. אם כי לא חסרו בברלין כללה שפירשו את הסרט בשירם של מעשי גבורה וקשיות גברית, המכש דותן את הצלבאי שלנו, צרך להבין שמאחורי הקליפה החיצונית של המעשי גבורה וקשיות גברית, מכפש דותן את הצלבאי שחגורת אורח-חיים מסוימים, בגיבוריו. על כן, בשיחת של הבימאי שמעון דותן עם גידי אורשר, שעורכה בשובעים לפני הצגת הבכורה של הסרט בישראל.

הסרט מבוסס על סיפורו של יהודית הנדל. איך התנהל שיתוף הפעולה בינו לבין יהודית היא אמה של דורית, אשתי. את יהודית הכרתי כאשר היהתי עוד בצעבה. היינו באים אליה הביתה, חבירי ואני, יהודית שמעה את הספרדים שלנו, היהת חולצת אותנו ודוללה אינפרומציה על השיטות, על החבר'ה ועל אירועים ספציפיים. במשך הזמן, הסתבר לי שהיא כתבה נוכלה על מקרה שקרה, כשהיא נזורה בדברים אחרים ששמעה. עוד לפני שקרה ת'א את

שמעון דותן ודורון נשד בהסרטה צלילה חוזרת (1982)

עלילת צלילה חזורת מתרחשת בסביבה מוכרת לר' מאדר, כמו שישור ביחסית צולניים בחילאים. האם קירבה זו סיומה לרב ביעורת האמנויות, שהוא בדרך כלל בעיה שנאנקם עמה רבים מיצורי הקולנוע שלנו, עד כדי כך שם שוכחים לעיתים את העיקר? כאשר בחرتلي לעשות את הסרט, נקודת המוצא שלי לא היה הנה יש לנו שאני בקי א' בוUSA מה שרטט! באוטה המידה, הייתה יכול לעשות את הסרט, ייתה מיכולת הביעות נוגע במושב. נקודת המוצא שלי, היהת מיכולת הביעות שבוחן נוגע הסרט, ביעורת האמנויות נתנו עצמי במשך רבעים רבעים: לפני הגוס, בשירות הצבאי, ובתקופת התפקידים עט הרקע אחר מכון. מובן שאם יש אמינות בסרט, ההיכרות עם הרקע שאליה לי מאר. אבל אני מ庫ה שום כאשר ארא אעסוק בunosaim שלא היה לי קרש ישר עטם, איגע לאוונת התוצאות. אמינות היא פונקציה של מידה או של הכרת מצב אנושי ונפשי נתון, ואין הכרח שייהי לך קרש אוטוביוגרافي לאוון המצב. במקירה זה, נכוון שלא עשית סרט על שיריוונים או טייסים ומובן שהשתמשתי במאגר הפרט של עלי מנת להציג את הביעות שמטרידות אותך. לים היה כבר תפקיד מרכז בסרט קצר שעשית קודם לכן, מאר בשבע מנות.

חמש שנים, מגיל 18 עד גיל 23, חייתי מעל ומתחת למים. ואת התקופה המעצבת בניינאים. יש בים, מצד אחד, גירוי מתמיד להרפקאה, ומצד שני, איזה רוגע למווא במרקם אהן. הצליפות האות מאדר אטרקטיבית בעיני. זאת ועוד. עד גיל 18 לא ידעתי לשחות. עם הים נפגשתי בערך פעמיים. לראשונה, כאשר עליית מרומניה, בגיל 9, באוניה. אחר כר, כאשר נסעת באוטובוס, ברחוב אלנבי, בתל-אביב, ופתאום הרחוב נגמר ואני רואה באופק מרחב חחי. הייתה המומ. למילה "ס' ברומנית יש פירוש נוסף: גדול. ואו, כשהתקרב האוטובוס לים, הבנתי שיש זה אכן גם גדול. בזאת מצאת את עצמי עסוק מאד בים, ח' ממנו, שותה ממן, ומשתין לתוכו. הכל.

לירון נירגד ודורון נשר בצילמה חזורת (1982)

במכוות. וגם אם לא תמיד מתים – שים לב שאני כמעט מתנצל שלא תמיד מתים – המצב הוה של סכנה תמידית, הפחד מפני המות האורב בכל רגע, והבעצם חלק מן הדברים שאני מנשה להראות בסרט, כי זה דבר נורא, שגורם לאנשים לשנות את המערך הרגשי שלהם. אידי-אפשר להתמודד בזורה נורמלית עם קיום יומיומי כזה, או לבנות מערכת רגשית אוטונומית.

במקרה כזה פועלת מערכת שונה, מערכת של חיים-מוות, תחרוג אותו או אהרגו אותו. וזה גורם לשוחקה נפשית איזומה ולמצב הנפשי אליו מגיעים אנשים אלה.

צילילה חוזרת מנסה להתמודד עט בעיות מכל מיני סוגים.

איך הייתה מציג אותה?

בעיני, זה מיכלול ההוויה של עיר ישראלי בארכ'ישראלי. וזה בא לידי ביטוי בשלב מוקדם מאד של חייו, עוד

בתנועות-היווער. שם כבר מוכתבת התנתנות בחומרה רבה, על ידי תנאי הסביבה. לאחר ומדובר בסביבה צרה,

לא-יסובלנית, התוצאות טובנות. אני בא מכפר קטן, מושב,

שם, כמובן, כל החיים מותנים על ידי הסביבה. אני למשל,

היהתי צפוי מראש לשירות צבאי, לתפקיד של גיבור, ואם אפשר, למוטה.

אני סבור שארש לשירותים לא רק במושב קטן, אלא במדינה כולה, מדינה קטנה שכבה האנשים הscr'i' סובלנות ביחס לכל

היתנותות שאינה הולמת את הגורמה, את הציפיות של

העוברם. כאשר אתה ציריך לעبور בין גיל 16 לגיל 24, את כור

ההתווך ההיסטורי של לחץ סוביטי, והגורם עיוה מוחלט של

אמות-ימיה ומונע מבני אדם, למשל מן הוג' בסרט, ליצור

ביניהם יחסי אמת. כל מה שקרה בינויהם הוא תוצאה של

היעיות הזה, של רגשי האשם של החיה על המת.

איך אפשר, במיוחד כזה, כאשר הדמיות הן תולדה של

הסיפור, חשבתי כבר לעשות סרט על בעיות אלה ומצאתי שנח לי מואוד להשתמש בספר שלה – שהוא בעצם העברה של הספרים שלי ושל חבר.

איך התגברות על המבט הגברית – של יהודית הנדל –لنקודת המבט הנשית – של?

המרחיק בין הספר לסרט הוא די גדול. במקור, הגיבור היא מירה. יואב, שבו שמו בספר הוא שונה, אמנם קיים, אבל

הצומת של הסרט, זאת מירה. אם אני רוצה על זו, יתרן

שהיא גם הצומת של הסרט. יש בספר אלמנטים שנישארו גם בסרט. למשל כל עניין רטת ההקלטה שעלה מוקלט קולו

של יהודאי (בעליה של מירה שנהרג בפעה), לקוח מן הספר והוא עוזר לי מאר מבחן דראማטי. אבל אי ספק שכאשר

אתה מעצב דמויות, אתה משליך משחו מעצך על כל אחת מהן. מירה היא חלק ממי, בוואכ יש משחו ממי, בהורם,

בנהג, בכולם, אפילו באלה שאתה שונא. אולי מה שעוזר לי

יזהר מכל, היא העובדה שהסיפור נתן לי את הכוון של דמותה

הבחורה. אבל, במקור, הספר נקרא: כריטיים לסמי דריוויס.

איך מסתגלים אשים צעירים כל כך לחיש בלחץ זה?

אתה פשוט עיר לך מה שאתה עשו. עבורי זאת היהת

תקופה, שלב בחיים. במבט לאחרו, ניראה לי שלאה אנשים,

העורבים תוך זמן קצר את הדראמות הגדולות בייתר של

חייהם, אבל אינם מסוגלים לעכל אותן, ואת זאת ניסיתי

להעביר בסרט. אז, באותו היום, לא נתתי דין וחשבון

לעצמי, ורק מאוחר יותר ניסיתי לעוזר, לחשוב, להסביר. אמג

מה שקרה בסרט אנחנו אירוע יומיומי, אבל באותה התקופה,

שהה מודבר, נהגו רכים ביחס ההזאת. כערשים ו חמישה

אחדו מן החבר'ה. תאָר לך, כל רכבי בשורה איןנו. וזה בא

היויה חוגגת בסוף מבצע – צילמה חזורה (1982)

אם זה טוב או לא, ניראה הזוג שלהם לא מתאים, מנוקדת מבט מסורתם. היא נראהת בשרה, מborgת, אמיהית, ורווא ניראה כמו חתן בר-מצווה, זה מה שננטתי להזוגש בסצינה החותונה שלהם. ההבדל בא לידי ביטוי גם במינדים הפיסיים ומודגש את הקיום הפיסי המשופחת הבלתי-אפשרי בינויהם. כשבחחרתי את לירון ונרגע לחפקיד מירה, ניסיתי לברוח מן הדומיה השגריתית של אלמנה עם שער ארוך וכלה ותוגה נצחות בפנים. לירון יש משורר חמוץ בהבעה, שהוא קשחה שקיים בסרט. מעבר להגדרת מצחה כאלהנה. יש הרבה שקרים המובילים את הסרט, כל אחד מציע דמות קצת שונה מן האחרת. אחרי שאספנו אותם, בגדיים ונעליםocabiyot, כמה השתקדרתי להציג להם מדים. הם בילו ומין רב ייחד. שבועות לפני תחילת הצילומים. הם הסתובבו עמו והקצת, הרגשו את יחס הסביבה אליהם,obar שהיה לי חשוב מבחןיהם. כי כאשר יש עליך מכת מסוג מסוים, אתה מתנהג בצורה שונה, בין אם אתה רוצה או לא.

ויזמתה שהפקת הסרט נמשכה זמן רב, שהיה לא מעט בעיות. האם זה נכון?

נכון שעבור ואני רב עד אשר התחלתי לצלם את הסרט. וזה נבע ממשי סיכון. את המילגה של הקרכן לעיזוז סרטים קבלתי ממוני, וזריתה לי אפשרות לעשות את הסרט ב-16 מ"מ. אבל לדעתית את הסרט המסיימי זה צריך לעשות בפורמאט גדול ועל מסך גודל היה צריך באמצעים מינימאליים כדי להעביר בו את הדברים שאני היה מעוניין להעביר. לבן עכבותית את ההפקה. אדם ניבחן בסרטו הראשון, והוא תלוי במידה רבה בהצלחה או בכישלון של סרט זה, וזה די קשה. סרט ראשון וזה דה פרויקטקשה מהא, ולכן שאפתני לתנאים אופטימליים כדי להגישים את המնומות הדרושים. בשלב מסוים כמעט נכנעתי ואו פגשתי את עמוס מוקדי, ושוב והיה סיפור

חברה מסויימת, לבסוף מטוטראיטיפיות? הוא גיבורו, הצלב השתקון והאמיע, היא האלמנה הרגישה והדווגת? תיקותי שאחד הדברים הכרורים למגרי בסרט, היא העובדה שמדובר בו בקרבנות ולא בגבירות. ההבדל, לפחות, אינו שיגורתי ולכנן אני מאמין שהחוצה אינה סטריאוטיפית. אשר לירמה, אני מקווה שהיא שנה רוג'ו ליום ואני מתקשה שניסוא לבש החבורה שנהרגו ליום ואני מתקשה להתחסל לה רק כל קשור רומנטי ניפלא שצמח במקורה. אני חוש שאות תוצאתה של אותה האשמה שהוכתר קודם, אם כי צריך להיות והיר מאד באמירות שכאללה.

יש הרושה שחילק גולן העובודה נעשה על ידי בחירה הולמת של שחknim והשאר בא מבון מאילו. מה היו הקורייטרונים שלך לבחירת השחקנים?

יש לי דוגמא טבה, צפל. אויך וושט הוא עשה סרט בלתי-רגיל, באמת אידי. העיקרון אצלו בסרט הוא אותו עיקורו, וזה רק מוכיח את השקפתו לולו בליהוק לדעתיה, חילק גולן מן הצלחה האויכשין לולו בליהוק השחקנים. כמו שבוחרים נוף, כמו שمعدיפים עץ אחד על פני עץ אחר, כך אתה בוחר פנים אלו ולא אחרים: אתה בוחר אדם שיש לו נתונים מסוימים ולא אחרים. אויך ברא עניין העובודה בצדות, אך ניראים כל השחקנים ייחד. אתה צודק שהבחירה הייתה חשובה והקדשתי לה הרבה זמן. אני וושט שפגשתי את כל השחקנים והלא-שחקנים שיכלו לבוא בחשbon, מבחינת הגיל, בכל רחבי הארץ. עובדה שהאגעתי לדורון נשר, שאנו שחקן מזועז, אף כי עשה כבר כמה סרטים קטנים. הוא שחקן אינטלקטני האוצר בתוכו את אותה מידת מכובח שיש גם ביואב, הדמות שהוא מגלם. היה קשה למצוא את הזיגוג הנכון בין יואב וمراה. בסרט, מבלי לקובע

את חיפה הghostoma, נזענו במכבי האש של חיפה, תמורה סכום קטן.

האם הרשות אחראית מסוימת שגורל כסף רב כליכך נתון בידיין?

אם לא הייתה מאמין בסרט, לא היה עשו אותה. כל המערכת הכתפית המולואה את הסרט, עניינה אותו רק במדת הצורך להישאר במיסגרת התקציב הנוכחי. האם הכספי יחוור או לא, אלה דברים שאין מתחש עם. איריך להעתיק עם העברודה עצמה, עם עשיית הסרט. אני חושב שלא היה לי

הכח לעשות את הסרט וליבור את הדברים שבעברודי נזען הפקת, אולי האמאנתי בדברים שהסרט עסוק בהם. אנחנו

מדברים עכשו, לפניו שהסרט יצא למסכים. יכול להיות שהוא לא יעבד ולא ייביא צופים ואני ארגיש לא כל טוב. אבל

לא אמר אף פעם שעשית עבורה شيئا' נצabel מאחוריה.

באלה הימידה, אם הסרט היה להט הסטרט, לא אשללה את עצמי שאני יוציא לעשות להיטים, לא אגיד שכרט הבא

אצלית לעשות אותו הדבר. אני אתעסק במקצוע שלי ואני מקווה שאצליח לשכנע אנשים לשים כסף בסרטי הבאים. כל

היתר נמצא בתחום שא' אפשר לנצח אותו מראש.

האם יש משהו שאתה רוצה לעשות עתה במיוחד?

זה רק כדי העבודה על ליליה חזורת מדרת לעצמי סרט

פעם נוספת. עכšíי, אני ניידע. אני רוצה לנוח מן העומס הנפשי

ליידי. עכšíי, אני ניידע. אבל אם אני צריך לחשב על סרטיים נוספים,

נראה לי שאשוב להעתיק עם דבריהם מן הסוג שצילה זהورة

עובד בהם. על ההוויה והקיים שלנו פה, עם הביעות, ולא עם

פתרונותות.

■תל אביב, מרץ 82.

לא קל אבל בסופו של דבר עשינו את הסרט בתקציב סביר. לפחות היו לי מספר ימי הצלום הדרושים והאמצעים המתאימים כדי לבצע את אשר נדרש. כמו כן שא' קיבלה שום משכורת. כל הוצאות השקע ממשים אותו מן השכר, וקיבלה את השאר, אני גם זאת לא קיבלת. אבל מן הרגע שהחול הצלומים, הכל רץ בזרחה לא רגילה. הרגש טוב ולא היו שום בעיות, מרות כמה מיביצעים מטוביים שעם תחמודנו, מעל ומתחת לפני המים.

אין בסרט הרגשה של דלות תקציבית, כאלו היה לכם כל מה שהחפצתם.

הישגנו מה שנוהג לבנות "ערך הפקה" באפס אמצעים.

היצוצים שראית, אלה הן מתקות שקניית בסופרמרקטים, ערבות לפני הצללים, בנויות אותן בלילה, ולמחרת נסעו

לשיטות ופיצצנו אותן, הצלם די שניאור ואני. כל הפקה הענקית הזאת - נשטה בפזם בכי סוף. כשגמרו את

הצלומים, היה עוד סיבוב של שעמום קמן מאד. דורון הגיע למקום התת-ימיים צילמו בצוות קמן מאד. דורון הגיע באותה הדור,

באותוסט, דני מוג'יה בא מתייארון בראש-שבע באותה הדור, הצל בול מאדר. אבל על המסק והיראה בסדר. היו דברים

קשה היה להשיג, אובייקטיבית, אבל כאן עוזרה לי היכרות המושכת עם עולם הצלילה. הצלם התת-ימי ויד פילוסוף

הוא חבר שלי ועשה עבורה מצורית. את הקטעים צילמו ב-16 מ'ם, להגדלה, כי הפסד מתחת למים כמעט מרבש

בהתגללה. אשר לצולמים, קיבלו עורה מוגעון הצלילה "אנדרומדה", חברי מן השיטות צילו והשכנים עצם עברו קורים ציללה לפני הסרט, וכל אחד מהם הוזמד מדריך ציללה.

בצלום המטיסים את הסרט, בו עולה המצלמה אל-על ומציג

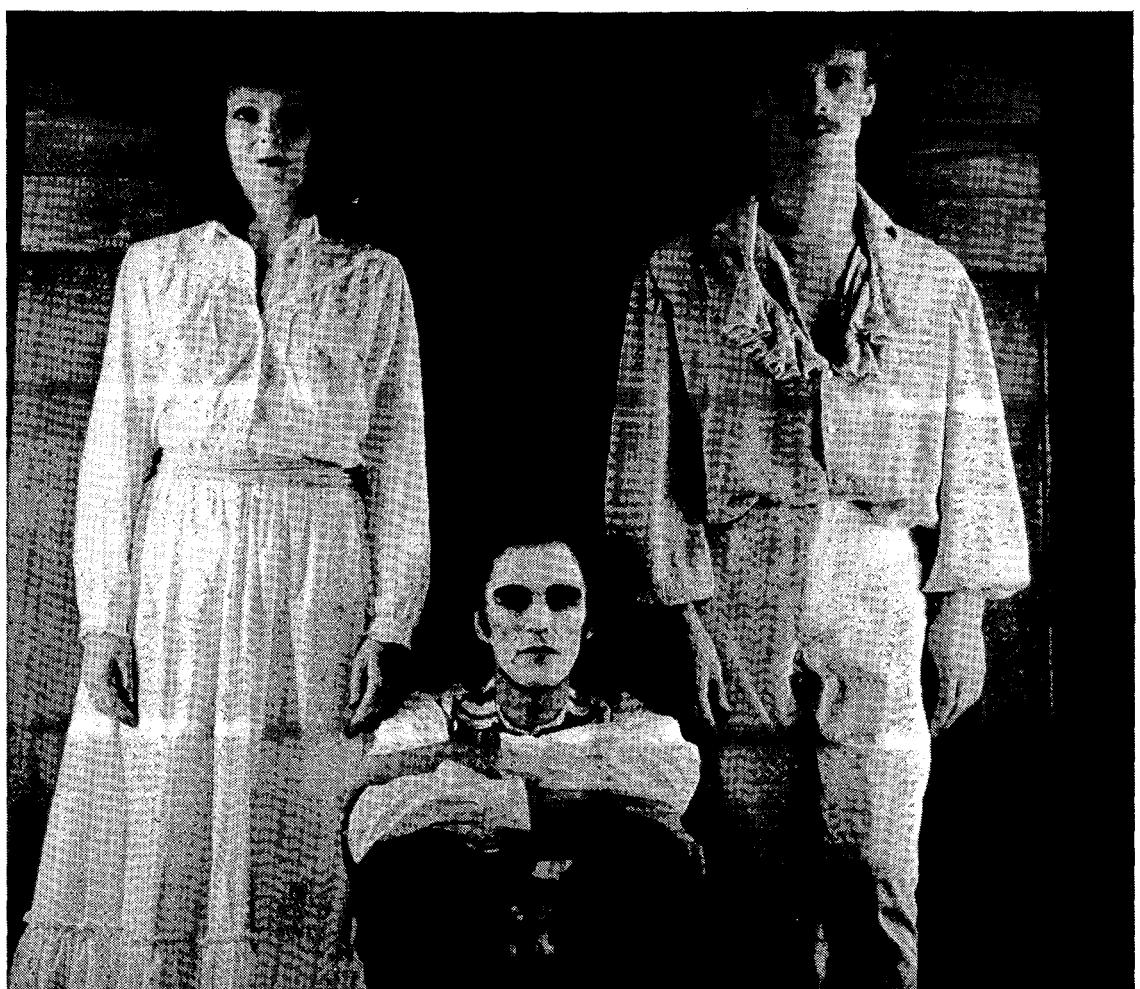
דורון נשר וandi מוג'ה בצלילה חוותה (1982)

ולהפגין את כל מה שפסטיבל ציריך להפגינו – רמה, איכות, עניין ומקורית – הרי שבפעם זו הציגינה המיסגרת היוקרתית בשמהן, בעבודות קולונזיות שగרטית ולעתים בסרטים שהם פשוט מושנים ועיפיים, גם אם לכארה עוסקים בנושאים עדכניים.

וזו ניקה ווס של דינור ועודר פאסבינדר, שזכה לפרס הגודל של הפסטיבל, דב הוהב, איינו מחדש מכל מה שנגע לסייעו יצרתו או לכח הבטוי של בימאי זה. העלילה מבוססתשוב (כמו ביליאן מאגן) על סיפור אמיתי. הפעם של שחקניות אוסטריות בשם סיבילשמייז. אבל איניה משוחררת את הסיפור בדיק. הרמזים לכתיבת ההיסטוריה מחדש, בעיקר זו של הרפובליקה הפדראלית הגרמנית, ברורים כמו בעבר, והנטיה להציג את היהודים כתלית שאינה כולה חכלת (כי גם הם קרבנות הנסיבות שבהם חיו, מסביר הבמאי), עשויה להקל לא מעט על המצחון הגרמני. המוונות הקולונזיות של פאסבינדר אינה מוטלת בספק, והוא מצליח לחזות את השפה

פסטיבל סרטים הוא עניין של אימון, האימון שאותה, המבלר בו, רוחש למארגנים, על כישורייהם להביא את הסרטים הטובים ביותר שיש בנימצא ולהציג אותם בפני. אחרת, אין טעם בכל המאמץ וההוצאות הכרוכות בנסעה לפסטיבל מרוחק.

במשך הרבה שנים הנהה פסטיבל ברלין מאימון זה, וגם כאשר היה אפיי פרו-מערבי קיצוני, עדין הצליח לרכו מכדור נכד ביותר של תוצרת קולנוזית מייצגת ממקומות רבים בעולם. בשנים האחרונות אמרנו גול מספר הארץ המשתתפות בפסטיבל זה נזרה משמעויות, אלם רמת הסרטים נימצאת בירידה מתמדת, ואם לא יעשה שהוא בධיפות, כדי לשנות את המדיוניות של מארגני הפסטיבל, יתכן מאה שאותו אמון יקר מפוז פשוט ייעלם, וומו תיכחד גם מכך הקיום של הפסטיבל.

מחיפה נרמנית של הלמות הרבעש (מערב גרמניה, 1982)

פאסטולקה של אוט ר. יוסליאני (גרוזיה, 1976)

שהוא סטטי, פטפני, יבש, סרט שבשלבים מסוימים מזכיר יותר הרצעה עם שיקופיות מאשר קולונע, הרצעה שמסקננתה הסופית (זאת היהת גם מסקנתו של ביכנו), שהצלחת מהפיכה תלויה בתמיכת העממית הרחבה עליה היא נישעתן. לא תמייר ור, היא אכורה מראש.

הצראפים, שהשתתפו הפעם, אחרי תקופה ארוכה, השתתי פות מסיבית בפטNEL, שלוו שלושה סրטים, שאחד מהם פוט 1000 מיליארד דורות של הגני וונאי, הוא אחד הדברים המעניינים ביותר, בכתיבה, בדיולוגים, בעיצוב הדמויות ובكونספציה, שאפשר להעלות על הדעת. זאת, למרות שהוא עוסק בנושא אקטואלי כמו השתלטות חברות רב-לאומית על הכללה העולמית.

פרשה מוזרה של פיר גראנזהידר הוא מוצג אפייני למה שנוהג היה לכנותו, לפני 20 שנה בצרפת, במידה מסוימת של לעג, "קולונוע איכרות". סרט עשו היטוב, משוחך היטוב (mishel פיקול) וכן לפרס המישחק על התפקיד הראשי באן) ומטפל בנושא מכובד – אדם שעבודתו מעבירה מנהלים אותו כליל מהווים הפרטיים. אולם, כמו בסרטים רבים בסוג זה, האפישור ביכנו ותבריו, המנתחים את אפשרויות הקיום של מהפיכה עמית בגרמניה, בתקופה של מהפיכה הצרפתית. הסרט מתחליל כסדרה של שיחורי ציורים קלסיים, כאשר המצלמה והאורה משתמשים לצורך אפקט דמה ככל האפשר ליצור-

המעניין והמוקרי מבין השלווה, הוא סיירטו החדש של ברטאן טברונייה חיטול השבונות (זהו תרגום מארד לא מדוקן של השם הצרפתי COUP DE TORCHON), המפרש

הקולונועית של שנות החמשים (התקופה שבה מתרחשת העלילה), את דרכי הצילים באמצעות ימים ואפלו את מיבנה המולראמה של אותו>User. עם זאת, סרט העושא רושם, בתחילתו, שהוא עומד לדרכו על טרגדיה של שחקית-קולונע שירזה מגדולה והפכה ליצור אומל, כמו אחת הדמויות שגילמה בעבר, הופך עד מהרה לסייע פאסיננד לאחרונה. אחד הפסות מבריקים שעשה פאסיננד לאחרונה.

מבין הסרטים האהרים בתקורת ראיין את סרטו החדש של מריו מוניצ'לי המארקיון לבית גנוו, שבו הצנויות העמימות של הבימאי משתלבת עם כישרונו של אלברטו סורדי בתפקיד כפול, כאצל איטלקי מן הסוג המגוון ביותר, המפלרטט עם רעיונות המהפהקה-הצרפתית, וכסוחר-פחם עלובי-נפש. כמו מן הרוינות של מוניצ'לי מבריקים באמת, כמו פולון הבוקר הקבוע בחצר המארקיון, אבל הסרט אדריך מידי יחסית לכמאות ההברקות שבו, וכל מה שמקשר בין ההברקה אחת לשניה, עומר על רמה שליגרית מדי.

מבחינה אקדמית, ניתן לומר שמשמעותם היה מופיכה גורניתה של בימאי חדש בשם למלוטו הרובטש המציב את גיאורג ביכנו ותבריו, המנתחים את אפשרויות הקיום של מהפיכה עמית בגרמניה, בתקופה של מהפיכה הצרפתית. הסרט מתחליל כסדרה של שיחורי ציורים קלסיים, כאשר המצלמה והאורה משתמשים לצורך אפקט דמה ככל האפשר ליצור-

האסקלה הklassische הגורנית וככל שנימשך הסרט, מתפרקתו צורות מוגדרות אלה וולוכות, כאלו מול הרעיי וגנות החדשניים. אלא שהסרט הוא קשה מאוד לעיכול, משומס

אברוס סורדי ב- מארקיין לביה גריין של מריו מוניצ'לי (איטליה, 1981)

בהתוגריה של אחר המלחמה. עצם העובדה שהסרט נאסר להקרנה במשך תריסר שנים מציבע אליו על כך שהמשל של באקושו הוא לא רק בעל משמעות היסטורית, אלא ניתן גם במידה מביכה של אקטואליות.

בחינה צורנית, לצד הנסיבות לתיאור אויריה של כמה קולונуни מוחרת לממחה אמריקה, כמו עמוס פו, צרך לציין במיוחד סרט תעודי יונגה מורה-זגרנינה, בשם מהלך החווים, של יונפריד יונגה.

זהו מבצע יונפריד שבו עקבה הבימאי, כמשר 18 שנה, אחורי קבוצה של צעירים, החל מכניסתם לביון-הספר העממי ועד גיל 25, תוך כדי תיעול כל חוויותיהם, בעיותיהם ומאכיקיהם הפנימיים, כאשר מתוך איזיעים אלה משתקפת במידה רבה גם ההיסטוריה, שכוכחה הם חיים. הסרט, שנמשך למשך ארבע שעות, מהווה בעצם ריק חלק מתוך המיבצע כולו, לאחר וינפריד יונגה מתכוונת להמשיך ולהעדר את חייו גיבוריה גם בשנים הבאות, וזה אכן סוג קולנועם בלתי-דיגיטי בהחלתו.

ברג'יל בברלין, אחת המסדרות המעינויות יותר, היא זו המציגה את התוצאות הגרמניות החדשות של השנה. האקטואלי, המכובד ואולי המשמעותי ביותר מבין כל הסרטים שהוצעו במיסגרת זו היה האחוות מגרומיה של מרגוטה פון טויטה, סרט שודח כבר לפס פסטיבל האחרון של ננצ'ה. בدرיכם של טרטים גרמניים רבים, גם סרט זה מבסס על מקה אמרית, סייפורן של שתי אהיות שאחת היא טירוריסטית והשנייה היא ליבראלית. העימות בין שתיים אלה, דו-שיש החרים שהן מנהלות תוך כדי יוכוה על הכלים הנכונים שבhem ציריך להשתמש כדי לשנות את פני החברה, ההתגשות עם הממסד המספק לא פעם מנייעים מדי לדוגלים באלוות, כל אלה נשפחים בסרט, אולם לא באוות יוכש של הרצתה דיאלקטיב, ההורס כל-כך הרבה פעמים סרטים פוליטיים, אלא מתחוך ונאור של דראמה אמיתית מוסדרת של שתי נשים האוחבות זו את זו אבל אין מצלחות למצוא ביניהן שפה ודרכ מושותפת. ואין ספק שעצם היונן נשים, מוסיך לדראמה גוון חריף ומשמעותי עוד יותר.

אם ציריך להסיק מסקנות כולניות יותר על המתרחש בקולונו העולמי בעקבות פסטיבל זה, שבעל זאת הגיג מאות סרטים מכל קצוות תבל, אפשר לומר שישנים כמה נושאים פופולריים במיוחד, לפי התדריות שבה הופיעו ופיירז

בעיקר את הכוונה). סיפורו ניקמתו של שטר מגוחך קמעה, המשרת במושבה אפריקנית, לפני המלחמה, בכל אלה אשר שמו אותו לצחחק, הוא מעין משל מאקרו-יביך לעשה כל ממשוער, וכל מה שבר המוסר איבד למשוער כל ממשוער, וכל דבר, החל בשקר וכלה ברצח, יכול להיות לגיטימי אם ישנה מידה מספקת של חוץפה ותוקף, לאחריו. פיליפ וגוארה, בתפקיד הראשי מספק מנה חדשה של הומר שחר והופך את המעשימים האבסורדים בוחר, לעומת, להגוניים.

מי שהיה ראו לפס הגדול הפטיביל, אבל נאלץ להסתפק בציון נמוך יותר, היה שרטו הפלוני של וויצ'ק מאוצר'בסקיזומורוז. גירסה ווועט, היסטריה וחסרת רחמים של אנגי ורה, סרט ותאראת אוטוות הפטיביל כלו, הסרט ילודים מגיל רך ובמגזרים פתיים, באקוריות חסרת פשרות. הגוש המיזורי נלחם בכל החוויות כדי למנוע מסרט זה את הפרטים שהוא ראו להם, אבל למרות הכל, זהה הסרט כפרסים רבים, כולל הפרס היוקרי של הביקורת הבינלא-רית.

הבולט בסרטים של פומות הקולנוע העז, מיגרת שהיא מקבילה לתחרות הרשミת בברלין, היה סרט בן 6 שנים של הגרווני אוטואור יוסלייני, בשם פאסטרולה. זאת הייתה החוויה הקולונונית המרנינה ביותר של הפטיביל כלו, סרט קצר, צנווע, שחווילבן, המתאר ברגישות בלתי-ריגילה את היחסים שבין להקת נגנים שהוודה כמה ימים בCAF מרווח, לצורך חזרות, לבין בני המקום. ברקע מצטיירות לעשה שתי חרבויות שונות, שתי צורות מחשה, שני עולם, יוסלייני משתמש באירועים הקטנים ביותר, בפרטם הדקים ביותר, בתנועות קטנות או מבטים חטופים, כדי להביא מפגש זה, בסרט שהוא כמעט נעד עלייה ולמרות זאת מրתק לכל ארכו.

לא פחות מעניין מזו, אבל שונה לגמרי בגישתו, הוא סירטו החדש של איריק רוזהר אשטוטיס, תריל אינטלקטואלי מבריק על ההבדל שבין החשד למעשה, בין המשל לodziאות, כל זה בפיתוח המויחד במיןו של רוזהר, עם דיאלוגים ארוכים ובני המונות קפוניים, בקיצור, קולונען אינטלקטואלי צרפתית במשמעותו. אל שני אלה, אפשר להוסיף גם את העוד, סאטירה אנט-טאלניטית צינית ושוננה של ההונגרי פטר באקש, המשמש בסיגנון של ארטסה עממית כדי להראות עד כמה יכול היה המישר להיות אבסורדי

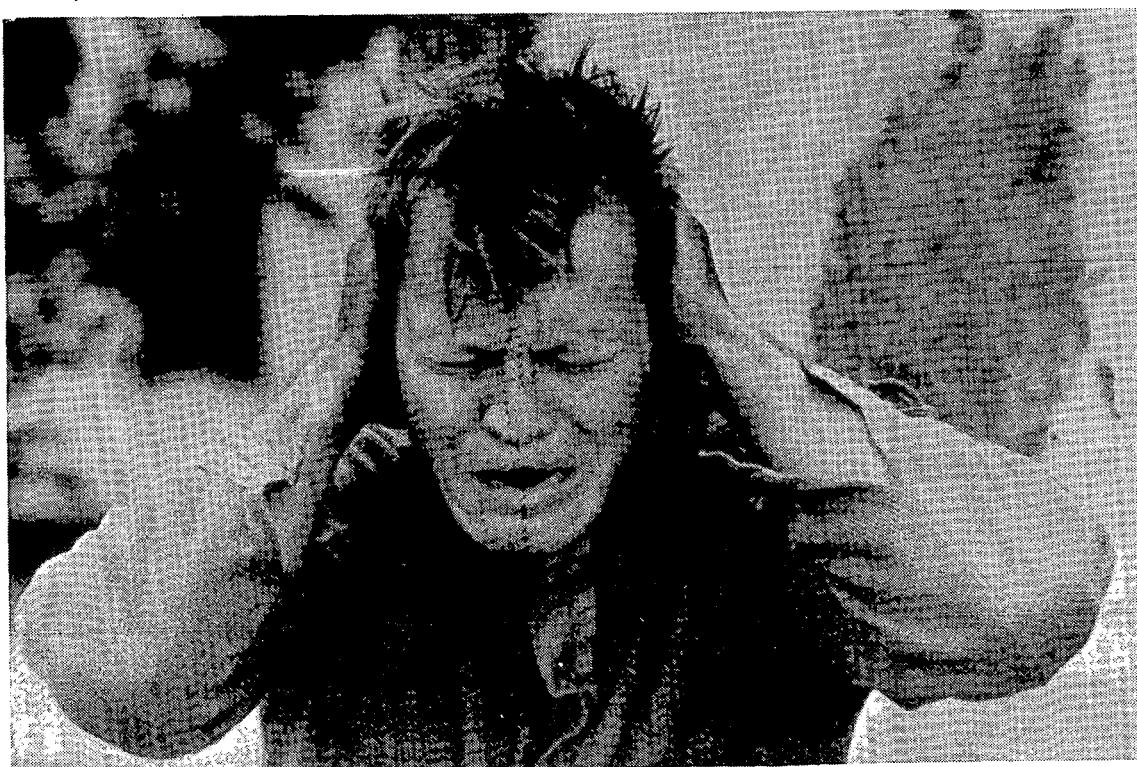
מן השואה ומאשימים גורמים רבים בהשתממות מוחכמת האנושית.

ולבסוף, אחותה לאמת אם לא אצבייע על התענג הקבוע שיש לכל מי שבא לפטישבל ברלין, תעונג המתחדש מדי שנה, וחבל רק ש אין יותר פנאַי, במשך הפטישבל, להתמכר לו. הכוונה היא לרטופסקטבור, שבם מצלחים לרוכז כמות נכבד של יצירות בימאי אחד או שחקן אחד. השנה, הוקדשה ריטופסקטיבאה אוות לבמאי אחד או שחקן אחד. הפעם, הוקדשה בונחרט (יש אולי מי שזכור את סייד' תומפסון עם דיטה הייורט) שרטויו הציגו עבודה יסודית של איש מקצוע, מן הסוג שהווים קצת גוטס לולול בכתשוין, וחבל. כי אכן זה פשוט כל כך לספר סיפור בקולנוו, ומ' שראה הרבה סרטים חדשים, ודאי נכון בכך לא פעם.

הרטופסקטיבאה האחורה הוקדשה ל-13 מסרטיו של השחקן ימי סטיארט שאף הגע בברלין כדי לקבל פרם מיהוד על מילוי הקاريירה שלו. סרטיו של סטיארט הם בכבר פרשה אחרת, מאוחר וכמה מגיחי הבמאים של עולם הסרטים עשו אותו. גם אם הפטישבל לא צלח לצלב את החלון האחורי ואת ורטיגו, הרוי איפשר היה להתפעל מהדור החדש סרטים שהפכו כמעט לאגדה, כמו דסטרוי רוכבת שוב, וניצטרא, 73, וגאותויה על חנאי לשנה), על מאבקה לעצמות של אשה בזודה המטופלת בילדים (זה שיך כמובן גם למיסגרת של סרטי הנשים). אי-אפשר כמוכן להיות בברלין מוביל להבחן שוב ושוב בנסיניות להבין, לפרש ולתעד את מי הדירך השלישי, בין אם סרטי עיליה גומנים כמו אורי וצוה וויפת גשם, המתארים כל אחד בדרך את תחילת השואה כפי שהיא התרטטה בסביבה בורגנית רגילה, או סרט תעודי אמריקאי שבוועדי ייכ' ריבים, בשם זו לחים ומילומות, הטוען ביצורה שאינה ממשמעת לשתי נשים, כי ארצות-הברית והיהדות האמריקאית לא עשו את כל המוטל עליהם כדי להציג קרבות

. ■ דן פיגרו

המקומות שבהם נעשו. כך למשל – התקשרות, המים דפרט שטראומה), צרפתים (לא כוונת זו), יאנינים אוסטרלים (חירול רחוב המלאכים). הנשים ומעמץ בחברה היו למודרניזציה בתנייה, כאשר הפטישבל הקדיש מצד אחד מסגרת נפרדת לסרטים שנעשו כדי נשים (בניהם, סרט תעוזר של והשקייה של ברגן לשעבר, אינגריד טולני וגולן לינדבלום, הפעם כבמאית), או סרטים שעשו על נשים בידם כמו אהבת נשים של השויצר מישל סוטר, (המנסה לבדוק את אפשרויות התיחסות השונות בין המינים, כפי שהן משתק פות בחיהם של ארבעה מקרים שונים) או ההולנדן בן ורובגון (הנערה בעלת השיעור האידום) המתאר קורותיה של לוחמת מחתרת הולנדית ומתרבו בנקודה בה הופכת התנגדות תאייד'טי למשטר, להתגנות בפועל, הכרוכה בכך ללוחץ על ההדק ולא רק לנוקת את האקדח. הקיפה הסוציאלי משיך להרוצח החתומים) במשל על ניזולו המחריף של הוא בא משודה (הרוצח החתומים). הסרטים במעט ביתיהם גער קשה תפשה, מירלנד (וורדם), הסרטים בדרכיהם, או מירוח גרמניה דור אחר עתיד ותיקו המתגלגל בדרכיהם, או מירוח גרמניה (על חנאי לשנה), על מאבקה לעצמות של אשה בזודה המטופלת בילדים (זה שיך כמובן גם למיסגרת של סרטי הנשים). אי-אפשר כמוכן להיות בברלין מוביל להבחן שוב ושוב בנסיניות להבין, לפרש ולתעד את מי הדירך השלישי, בין אם סרטי עיליה גומנים כמו אורי וצוה וויפת גשם, המתארים כל אחד בדרך את תחילת השואה כפי שהיא התרטטה בסביבה בורגנית רגילה, או סרט תעודי אמריקאי שבוועדי ייכ' ריבים, בשם זו לחים ומילומות, הטוען ביצורה שאינה ממשמעת לשתי נשים, כי ארצות-הברית והיהדות האמריקאית לא עשו את כל המוטל עליהם כדי להציג קרבות

סלון סקרנסגארד, פרט המשחק ב- הרוץ החתומים של האנס אלפרדסון (שוודיה, 1982)

אגודות מבית סבא: ראיון עם ארמן אולמי

"הכפר האיטלקי לא השתנה מאז המאה ה-19" – קבקי הענש של ארמן אולמי (1978)

מתיחסים הספרותיים, ועד למלחמת העולם השנייה, וכל מה שחייתי ציריך כדי להמחיש את הספרות על היבט, הוא להזכיר בית סבא.

ביצד העלה לשוחזר תקופת היסטורית שורך שרידים מעטים ותטרו ממנה?

קודם כל ציריך לומר שלא מדובר כאן בשיחזור היסטורי מודוקדק ומדעי. חורתא אל החווה בסרט, כמו שאני חזר או התהוו שביכרנות, חוותה שכבות מוותה הירחתי בימי ילדותי. היום, קשה היה למוצא חוות כזאת, ואלי וא Tatlı (המוצגת בסרט היא האחורה מוסגה). ברגע שמצאתים אותה, כל מה שציריך ריתוי לעשות הוא לבחור כמה הפצים, בגדים וכליים, שהאיכרים ממשיכים להשתמש בהם גם היום, למרות כל המודרניזציה בחקלאות. אולי את הונזהה של ההרגל הכפרי היישן, שאין לו רוק מקומאה, לכל דבר אפשר למוצא שימוש. וחוץ מזו, מדובר בבדים, בחפצים או בכלים, שהם תולדת של הרבה דורות. היום, מכוניות ניראית ישנה כבר אחרי חמיש שנים, לכלי העבודה הקרים לעומת זאת, אין גיל, הם בוי מאות שנים.

האם צילמת את הסרט בכפר שבגדלו הוירץ?

המרתק כי שני הקרים הוא בן כמה קילומטרים בלבד. צימתית את כל הסרט במושלשבין ברגאמו, ברושים וטורינו (שם נולדה אימי), באזור שהוא מלוא מובן המלאה, האזור של אבות אבותי.

האם הסיפור שמענק לךרטט את שמו, אודוטה האיכר הוכרה עז כדי לעשות לבנו קבקים, שייך גם הוא לויוכנות הילדות שלו?

ארבע שנים לאחר שזכה הסרט דקל'הזהב בפסטיבל הסרטים של קאן, הגיע סרטו של הבמאי האיטלקי ארמן אולמי קבקי הענש גם לישראל. מען הדיק, הוא נרכש כבר לפני זמן רב להרצפה כאן, אולם יידעה לבאיו הכל הסכימה, עד לאחרונה, שישכיו המיסוחרים קלושים כלכך, שלא כדי פארדרה פארורה, גם הוא נידון בעצם לגרול דומה, הוגז וככה לתగבורות או הדרות ביחסו, הוחלט שהגיגע גם זמן של קבקי הענש. תהייה והזמנתנו נאותה, אם יביאו סרט איטלקי אחד, את אחד היוצרים המקוריים ביותר של הקולנוע בימינו, איש צוענו ונחבא אל הכלים, הפועל מחוץ למיצד הרגיל של התעשייה, מצלם, כתוב ומביים את סדרתו במידני, וכל מה שהוא עושים, נושא חותם אינימי ואישי, בעבודתו של חוש אומן המשקיע אהבה ומאמץ אי-keit, בכל פרט ופרט של עבודתו. אנו מבאים כאן ארמן אולמי, עבור ידthon הקולנועopol – לואן טיראר עם ארמן אולמי, עבור ידthon הקולנוע הצרפתי פוזיטיף, אחרי הקרנת קבקי עז בפסטיבל הרצל קאן.

מאן שאהבת את השראה לסיפורים השונים המהווים את הבסיס לתסריט של קבקי תחן?

כל הספרות ללול הטעים זיכרונות ילדות, מן התקופה שבה הייתה מוקד, בחופש הגדול, כבית סבי וסבתاي. שמעתי אותו מפי וקנדים, ערבי, באסם, או בחצרה הביתה, שעשה היווני טסיניס את עבודותיו הימים וממתנים שהילדים יירדם. העברתי את הספרותים הללו דרך האספרטלה של ההווה, ולגביה, לא היה זה קשה כלל וככל ציריך לזכור שהכפר האיטלקי כמעט ולא השתנה מאז המאה ה-19, התקופה שאליה

"צימתי שוכן ושוב כל זוג שענני אותי" – ארנו אולמי על קבבי העש (1978)

אבותיהם, צאצאיהם שכחו אותה לחלוין. מאחר והסרט כולם מובהר בנביב היישן של בני המקום, היו לי קשיים רביםazon

עם הדור הצעיר שצער היה ללמד את הניב זה מחדש.

כתבת בעצמך את כל הדיאלוגים?

כן. כמה פעמים שיפיצו הארכרים מילה אחת פה או שם, אבל לא את המשמעות והתווכו. הם הוזדו עם הדברים – שהיו ציציכים

לומר לחלוין, התיחסו אליהם כאילו הם עצם הדברים.

- כיצד בחרת את הטיעונים?

הריבית לטיל במקומם, צימתי שוכן ושוב כל פרוץ שענין – אותו רודיך לומר שהמשמעות בסיסת אין משפעת אמיתיות,

הרכבתית אותם מבני משפחות שונות. רק האלמנה ובנה הם באמות בניו זהה המשפה.

הأدונים בעלי המקום, מוצגים בסרט ורק בזרעה עקיפה. מהותי חלונות מוגפים.

העולם הברגוי היה מוגן באוטה התקופה, מהורי חומה גבואה. אפשר היה להציג לתוך זמן לזמן כמו שבני תקווה

מציצים באולימפוס. בסוף הסרט לא רצח כיד האדון מגרש את אחד הארכרים האריסטים מאדמותיו. הוא איננו עוזה

בעצמו המתלבאה, אלא שליח את המשגיח שלו, והמשגיח הזה הררי אינו אלא ארי שעליה בדרכה והיה לך"קאו". אחד

מיוזאי הדוף הבוגדים המעתים בעולם ברגני והיה טולstoi, שהחויר לארכרים את כבודם העצמי. הרি ברוסיה,

בסוף המאה הקדומה, האריס היה שיך, בגופו ובנפשו לאדון. אבל טולstoi היה באמת חריג, ושאר הבוגרים לא היו דומים לו כלל.

דמות הכוונה, שהיא חשובה כל כך בסרט, מנשה להעניק, או אולי להחויר לארכרים, לפחות את הנשמה.

בצמם, גם זה שייך לזכרון של. גם אם אני יכול לשוחזר אותו בפרטם או להציגו בדוק על האיש שספר לי אותו. כל

הזכרון הלול נערמים והעל זה, מתערבים, והנה, כאשר

התחלתי לכתוב את התרסיט, לפניו שנתיים, אין הספר מתחד

תת-הכחלה של, ולא היתי צריך לעשות שום מאץ כדי

להעיר אותו. מסתבר שהכל אורגן כבר למופת בתוך זכרונות. זה כמו יין ישן – ככל שעובר הזמן, מסדרדים

מרכיביו מלאים ויזרים אירות לבני עצמה.

האם החלטת מושך להשתמש בארכרים של ממש, מן האוזו,

כן. גם בסרטי האחרים השתדלתי להימנע, במידת האפשר,

מקולנוע קובננציאני, ככלומר השימוש במרקיבים של הצגה,

בשחקנים מקצועיים ובשיתות סיפורת שיגרתית. קבבי העש

הוא המשך טبع לכל הסרטים שעשית בעבר השנים

האחרוניים והוא שזה אפיו סיכום של התקופה

זו ואין שיבח למקורות, ולא בשפה הירונית האיטלקית.

חוות כדי עבדה עם הארכרים הללו, בסרט, האם גולית פוער בימים לבין הדורות הקודמים, שאחותם הם ציצים נגלים?

צריך לזכור שהארכרים המבוגרים של היום הכירו בילדותם את הארכרים של אתמול. הם זוכרים את התנויות, את ההכנות

לורעה ולקציר ומתנегים בזרעה דומה. לדיים שיכים כבר

لتקופה אחרת. אי-כל סבור שתולדות האנושות יתחלקו לשתי תקופות: לפני ואחרי הטלוויזיה. הטלוויזיה נתקה את

שליטה המסורתית, את המשכיות הזיכרונות ואפיו את

המשמעות השפה. הארכרים המבוגרים מודברים עדין בשפת

הסרטן שיר ניצב, בהכרח, מול סרטים דומים שקדמו לו
 כמו האדרמה רונדה, פדרה פדרונה, 1900...
 כל אחד מספר במישור האישי שלו, עם כישוריו המיחדים, על סמך חיויותיו הפרטיות, מה שהוא מאמין כי מעניין וחשוב לספר. לדעתו, זאת גישה מוגבלת מאוד לצתט סרטים אלה. אכן אפשר לקחת את הסרטן של טאואוני וליחס אותו מול גברבי העט, או מול הסרטן של טאואוני או ברטולוצי, יש מציאות מסוימת שקיימת, מציאות הדיגיים מאכ'יטריצה (באדרמה רונדה של ויסקונטי), יש מרבות וחכלה שחייבים בשולי מציאות רחבה אחרת. יש אמנים המתעניינים בפרטות צדדיות אלה השואבים ממש את ההשראה לסרטיהם. ויסקונטי שעשה את האדרמה רונדה הוא אינטלקטואל, אמן-קלינגע, אריסטוקראט; אין בכך כל פסול, והוא נולד אריסטוקראט וגיטשו לשובב אותם מותנית בעובדה זו. במשפט שאמרתי פעם, ואני בטוח אם הוכן כראוי, טועתי שישקונטי הונמן את דייגי אכ'יטריצה לה'חר' של והעמיד אותם שם, בתנוחות מודומות, כמו בציור יפה. אני, לעומת זאת, לעומת זאת, מילולות של איכרים ופועלים, כר' שלמעש האני מדבר על בני מני. אילו ניסיתי להיות יותר ממוקין, או ארಥ ב'תצר המלוכה'. עולם מצחית להיות יותר ממוקין, בכראדייה, מתרכז סכיב דמות של האיכרים של טאויאני, בכראדייה, עם המזלמה בהיד, כשאני אב הרואה בבנו מוקור הכנסה בלבד (ושמו של הרטן רמזו לכך בבירור). יש גם סרטן של דמות בעלת נטיות דומות, האיך שמחביה את המטבחות, אם כי הוא טרם הגיע למסבב של האב כפדרה פדרונה. כל הסרטים, היפים ותוכוריים, שננסים לומר משהו על מציאות מסוימת עוזרים לנו להבין מציאות זאת ואת עצמן. לכן איני מוכן לעזרך השוואות הללו. זה טוב יותר, וזה טוב, זה משעשע, וזה פוטוי. חס ושלום. האם לא די בכך שמדוברים את הסרטים לפני הנסחות הקופה שללה?

בדוק. אולי עוד יותר מזה. הסרט מתחילה בacr שהគומר מנסה לשכנע את האב שישלח את בנו לבית הספר. אין זה אחד מאותם הכלמים שאומרים: השלימו עם המצב, השתדלו להציג את טוהר הנשמה, וזהו. להיפך, הוא מדבר עם האיכרים בשפטם ודבריו מעמד, זהו כומר כפרי, הוא מדבר עם האיכרים בשפטם ודבריו מהווים מעין בשורה מקדמת לריפורמות של יהונתן ה-23 (שגם הוא היה בן ימיים). בഫרים האטלקים היר קמריט שכאלת. כדי לזכור שתולדות המאה הזאת ניכתבו לא רק על ידי עמד הפועלים. מאחד מעמד זה היה עולם של עופדי אדמה אשר למרבה הצער לא זכה להערכה הנכונה, ולעתים אף הכר נושא לדידות. התרבות הכספית גורסה כליל ואני חושד שהתנוועה הגדולה מן הקפער העירה, אינה ובעת רך מרצzon להתקרב למקורה פרנססה בותח יותר מעבדות-אדמה. אלא גם מתווך שאיפה להשתחרר ממצב מביש במדזה רבה. זאת הייתה גישה מושעית שמנחים רוחניים היו צריכים לתעליה את דעתה.

קשה למוצא הימים ביוםאי הכותב בעצמו את תסוטיוו, מצלם אותו ועובד אותו במו ידיו. כמובן. אין אתה מצלימה לעשות את? אני שואל את עצמי איך אפשר בכלל לעשות את אחרת. החתמתי נצלם של סרטי-תעה, עם המזלמה בהיד, כשאני מנסה תחילתה לצלם, ואחר-כך לעזרך ולהרכיב שפת ביטוי' משלי. לאחר וככל מה שאני יודע הוא תוצאה של לימוד ממש' ומאהר וכתחילת דרכי נאלצתי לעשות את הכל כדי מושם שלא יכולתי להשרות עצמי עוזה, אני מוצא עצמי הים במצב שאני מסוגל להתחמודע עם כל הנושאים הללו. וכך אשר יוצר מסוגל לעשות זאת, אין שם צורך שישתייע בעצות הזולות.

CONTINENTAL DIVIDE
"קומדייה מעולה" TIME
עם בליר בראון

מייקל אבטד במאו... "בתו של כורה הפחים" ג'ון בלושי כוכב-"האחים בלו" סטיבן שפיילברג מפיק- "מלתעות" לורנס קסדו תסריטאי- "שודדי התיבה האבודה" יצרו יחדיו את הקומדייה הרומנטית של השנה **קיילר לרמן על האגם**

תשקייף – ביקורת

שאול שיזרין (בל הערך)	אויר קלין (דבון)	דן פינמור (גרומלט פומסט)	יהודה סטון (דיינונה אהוותה)	דניאל ורט (על המעטמ)	ניסים דין (העוזר)	ארון דילב (מערבוב)	איוֹן גוריָן (קול ישראל)	רחל גורניָן (גלאצְץ)	יעתק ברונֶר (הארון)
אזור הרשות המשפטית									
אטלנטיק סיטי	•	★	★	★	★	★	★	★	★
אתמי קירה	●	*	*	*	*	*	*	*	*
בלדה לשולשתה מקצוענית	●	●	●	●	●	●	●	●	●
గברם במבחן	*	*	*	*	*	*	*	*	*
נאלו פול	*	*	*	*	*	*	*	*	*
ונתמן מיקרו	●	●	●	●	●	●	●	●	●
התפוצצות	*	*	*	*	*	*	*	*	*
ההעכבותה מחלת פורונית	*	*	*	*	*	*	*	*	*
ללא כוותת דודן	*	*	*	*	*	*	*	*	*
מהאהבה של לידי צ'אטראלי	*	*	*	*	*	*	*	*	*
ונעה בת 17	*	*	*	*	*	*	*	*	*
של מיחי'יס רהאללה לנדואל	*	*	*	*	*	*	*	*	*
שמערי הוהופש	*	*	*	*	*	*	*	*	*

מקרינה: ★ ★ ★ טובי מאך
רעד: ★ ★ ★ בנותי
סוב: ★ ★ ★
רעד: ★ ★ ★

סרטים החודש סרטי החודש סרטי החודש סרטי החודש סרטי החודש

לצורך סיבוב נוסף במאבק המינים. נראה גם שמתפקידו עושה כאן וראיציות על תפקדים דומים מן התרבות. הוא הופיע כבר לצדיה ופעם בתפקיד איש סוכנות הבין (משחקי ריגול, סדרו הקומד שרגונאל נימס).

■ אייל גגה

אטולטיק סייטי (קנדה – צՐפת 1980)

ATLANTIC CITY
LOUIS MALLE

בימאי: לואי מאל
תסריט: יגון גוזא; צ'ס – ריצ'רד צ'זפקה; טרינה – סוזן ברון; מוסיק – מישל לרונר, השיר – אטלנטיק סייטי, סוזן סאנדרו (אלן), קירט רייד שחבקט – ברט לקלנסטר (ל פסקל). סוזן סאנדרו (אלן), קירט רייד (גורייס), מישל פיקלי (גיזו), הוליס מלקלון (בריסטי), רוברט ג'י דייב), אל קומפני (אלפא), ווברט גולא (זומו).
אורך – 104 דקות – אריה תהבה בפסטיבל ונכיה 1980 (יחד עם גוריה של פרטיס) – מועדן לארכעה פרסי אוסקר 1982. קאסאטקס,

אטולטיק סייטי, 1979. לו פסקל, שריד קושיש מתוקף "הדיינוואר" רום", דג רדק מיימיALK Kapofna, מגלה את הדוחה הטמן ואחת הסכנות הכרוכות בקשרו להרואן. אלא, שכנו לבני, מינשה מרפי הים בסיסודה בכיתת הרים ולמדת בקורס אין להיו קרייזיה. בדריתה של סאליז משתכנים כריסי, בעלה לעובה, ואחותה של סאליז, אשטו ליר כריסי כויס. כריסי ואשתו, שרידים מתוקף ההיפס, מגעים להרשותם עצבאותם הסם הלבן ובקבוקיהם רוזחים מטפסים על הסרט מעד על המוונות הקרווניות של המאה, מונשת בזאתה קלילות כאובנה המופניה ובהרטיו האחטים. המימון הייע מקונה, השטן מושתיר לזי'ר פוטני של רטני קולטוטריאן, ג'ון וג'ור זונא בעין האורה היה נס בין כותבי ההפנטזיה הצען עלילתי והרטה החודש על רדק אטלנטיק סייטי. לדומה כל מילוש פורמן בחתפשות, מאל מוגישה פירוי וו' אפוים' שהחו געל שם אירוו – פרד אוירלי – לשאלה להעפיל בסלים הפשע והוא מעוטר בשרשאות והב להפגון את מונדרו).

מאל מלגאל על הסתריות הרווחות באורה החיים האמריקאי. ב-1978 התירה מדינת ניו ג'רזי את האיסור על הרים. ואשי העיר מקרים, בשורת תרומות של ביתיה המהוים, להגשים את הסימנה: "אטולטיק סייטי – אה שוב על המפה". אבל הרים מושכים טיפוסים הרים בתמי נגרות זהה אחר זה. עסקי הרים מושכים להיות ללא רב. מפלקרים אבל עבדי הקאוינו חביבים להיות מלא רבק. מלהל האקינוי, שפירות, מפלקרים את הכל הלח מהוחשה האמריקאים. מוגישה פירוי וו' אפוים' שהחו געל שם אירוו – פרד אוירלי – לאילו דילו לא היה מה' צעלן'. ג'ון וג'ור זונא בעין האורה כלתי חוקי. הוא אוסף את היפות של משקעים חזבי שכותנו עבוי בהרלה המתו. מלו חבור העלבן שלו מפני שההוויה על ביך ועוד יותר. בהרזה מיטשטש הבדל בין מה שחוק ולהרשותם של מונדרו. לא אינו מרגזה מן המהוים החוקיים: "הואared יונסן מגאל קלואן – לידה משחקי מול זה צורף לא טוב". ביגנד לפורמן, האפל, וזה סרט בandal סכבותנו הדוחה. בסמותה הקולנוע האמריקני העולם הסגור שהוא מותווה לעצמו.

■ אייל גגה

MOMMIE DEAREST
dir: FRANK PERRY

בימאי – פרנק פרי
טס – פרנק יבלנס;
טס – פרנק פרי, טרייסי הוצ'ר, ווברט גטשל, על כל קי תסריט – פרנק יבלנס, פרנק פרי, טרייסי הוצ'ר, ווברט גטשל, על כל קי טס – פרנק פרי, ברט שטיינהן קראופורד; צ'ס – פול מלאלן; מוסיק – מושקה הנרי מגנייס; איפור – ב'אלס. ה. שרום.
שחקנים: פיי דאנאוני (ג'ואן קראופורד), דאננה קרווייד (בריסטיינה קראופורד – מבוגרת), טביב פרטס (ג'רג' שאויט), הווארד דה סילבה (ל.ב. מאיר), מורה הובל (בריסטיינה קראופורד – ילדה); אורך – 129 דקות.

בוכבת הקולנוע כיון קראופורד מטפסת תרמית ציבורית אהורה. היא משתתפת באירועי צדקה ומשתכנעת שתוכל להיות אם

אוטולד (ארצות הברית 1981)

OUTLAND

dir: PETER HYAMS

בימאי: פיטר היימס
תסריט: ריצ'רד א. רות ווילר והריט טריפט, מיריהורס; צילום: סטיבן גולדבלטן.
ערוד: סטיוארט בדד. צוות לאפקטס מיריהורס; רוי פילד. מניב: פיליפ פראנסס שטרנהגן, יים מס. ב. סלקיין. קיקה מאורחהם, קלארק פיטוס, סטיבן ברקוף. אורך: 109 דקות.

אוישים רבים מדי מאבדים עגמם לדעת בתקנת חזהל שעילה מופקד חשי הודות ושיש, וזה מעורר כמה שאלות. כשהשריף מגייע לפתרון הוא כבר נמצא במצב עם מפקד המיתקן, עם המאיפה הבירג'אנטית המשתקפת מים לעוברי התרעה עם תשבי הרכבת תחנת התחלה, שאים רצים לעורר לרמות סיכון קלקלים. מתנוור כאן מונצה את הרוע לרמות סיכון קלקלים. אוחת החומרות כהציגו היסטרויו המסתורי והארדיי בראש, היכולת להציגו "כאייל" התקהדותו עולילה שעונה במקצת, מתליפים מונבים, מושנום מעט את הדמיון – והנה סרט חדש. הטריק הזה, אומנו באופן מתחכם, נבדק בשינויים שברונו החקלאי. בימים שלפני בירוח החוליה עיגנוו של ניסוס השוואתי שחשוי בירוח הפורע סרט אחד שחליל, בהקפה על שירת המספרת החברתית. היהת והוינו עצם מלבושים עולמים עבר לחלק עקרונית, התאים בהם עובד ופועל כגבר המערוב – לנבי צופה הקולנוע – אך דומים לתהדרית יברוח החוליה עיגנוו של צופה קולוון. היום. יש שהו חלציו, מבודד הוויל זומה בחלק – ווון והתוכנות שאפשרו למערב הפועל לפרט דמיון עצמאי והרגויגן, השומרות משלוחן ועל צלם חברו מסויים בסביבה פרעה ופרקתו. באטולן מגדל פיטר היימס על כמה שלבים של התפתחות המערובן וקורופץ לשאמען הדרך, לאלה שלם בער החלל. התראים החוז מוניליה זומה באן גס המכינה, והשעון וומתתק בקצב גובר והולך, אלא עשוו שעון דיניג'אי ברכת חום. אם זאת, השמי עשו בזרחה מיקצועית, הוא מותה ואפקטיבי זומה שהיחסין העיקרי שלו הוא, שיאינו מוקור. אבל היכרונו האנשי הקצר יסלח לו גם על זה.

■ גידי אורדרש

אדרוי השופט (ארה"ב 1981)

FIRST MONDAY IN OCTOBER

dir: RONALD NEAME

בימאי: רונאלד נים – פול הול מורה סקוט; סטריט – ג'רום ווילס ורוברט ג'י. לי פי המורה שלם; צ'ס – פרד ג'. קוגנוף; אורך – פיטר אי. ברגר; עיבוד רות ליטמן, ברנארד צ'ס (השופט און צ'ס נאום), ג'יל קליברג (דוטס) (דוטס), ג'ין סטילינג (בריטני סנאן), ג'ים מסיקו פינס (מייסס וודס). אורך – 99 דקות.

נשיה אזרות הדריות ממנה, לד羞ונה בחולצות בית-המשפט הגבו: עדק שופטים ממן ובבה. שמנות עמידה מוגשים שהשופט עליה: עליום וחוששים שהיא תחתה ולוניות סטגונים מתייחסים בהיכל העמידה. מנהנה המתמחה מתייחס שופט השופט בראש מנגדורות והוא גודו קובי בעיון הדעתה של השופטת הדרנית. הרטט מבסס על מהו. שתי סוגיות מוגאות לפני בית-המשפט העליון: העדרים לאסרו ודקלה של סט פורן – בית הדין הଘוב בצד קבע בינם של כל הדרים מה כל המונח "תועבה". בסוגיה העניקה מופיע מושגתו עדין על העדרים מכך אמרת מידה מיליארד המסתורי, הווארד. נושא של הסדרט, לעומת בית-המשפט העליון: הממציאות: השיאו ווין מינה לאחרונה שופטות לבית-הדין הגבו לצדק. אכן לשוט מהוחרה מראה קולונז'י לא די בהוטש אחריו צללים באירוע זהה. רונאלד נים מעדנו לבוגר בסוגנו של מרטין. הווארד אמר את הסרט בכל הדרימות כדי לאפשר לנו כוכביו למסור את הדיאלוגים המיטללים שבעפם. ולחרה מהו ערב דרך ארוכה מאה הופע בתפקידו יונדרן נוכל בסרטו של ביל ווילר הפלקיל, הנס וכוכב באדרוי השופטה הוא שבן בטח בצד המוכב של החוק. ג'יל קליברג לא מוחשת הרבה, היא עדין אשה נוחה בדעתה ולא שואה אשר נאבק על ובוותה. ככל הנראה לא דרך העניין בקומדיות המגניות כוכב וכוכבת

סרטן החודש סרטן החודש סרטן החודש סרטן החודש

מן הרואו לציוון שמשום מה מופיע הסרטן בארץ מציג גירסה עם דאכינג אים וגראן לאנגלית, אך שטמונדרציג דילון נמנעת אפילו לשם אותו מדבר בקורס ובספת אים.

♦ דניאל ורט

GALLIPOLI

dir: PETER WEIR

במאי: פיטר ורי
מפיק: ז'וברט שטמונדרציג סטודיו: פיטר ורי (בחשורת העולם המשמר של ביל אגמאגן וההיסטריה של מלחת העולם הראשונה של ס. א. בימיים: ראלס בוייד טריבר, ויליאם אמדסן וווקסה: אדאיין בסול מינור מאה אלבני, ואוקסיגן מיל' ז'אן, ורדים מן הדרום מאת יהאן ווירטארס הבן מוטזיה מוקהה: ביראן יוי שקניאן: מארק לי, מל ג'יסון, ביל האנטה רוברט גראב, טים מקני, דיידי ארגין, ביל גאנטה רובייט מוקהה: ביראן יוי שקניאן: מארק לי, מל ג'יסון, ביל גאנטה 111 דקות

זהו סיפורם של שני אענים חובבים, ארצי (מארק לי) ופראנק (מל ניבסון), בני אוסטוליה, המהיליטים להתגיים לצבאה הבריטי מותן תחשית אהורה והרצון לדרות ביצ' מיש' ז'אן וואה העולמי מוחץ לבשת החמושית. השיעים עוברים אמינו וחוויות לבאות ראיונות במצרים, ומופיעות לחזיה באחד מקומות הלהטמים בירוח אדרודנלים. במקום זה ונרע קרב עקוב בגאליפולי. – שלוחות מיצרי אדרודנלים. הבדל הוא שב סרטן על רופדים, הצופה להרגיע את עצם של רוג'ר הצעיר, הנה השינויים האוטורטוריים ובו עומדים שני יוכורי הסרטן בפני רגע האמת שלהם.

גאליפולי הוא, כמובן, עוד אחד מן החשובות שועשים לאחרונה האוטורטילם עם אימפריה הבריטית, משחו בסתה משפטו של סג מודאו. ואם יש כאן חשון גם ווקבעם עצם כב הדומלכותה. אך הוא לא נעדר גם בקשרו של סג'ריה היישן של ארציה, מהתאנון בהשנות דודו, שלב. הוא מתחילה בקשרו היישן של ארכ'יז'ן, גישה ויה האחות את הסטל נצירה השובה ומרוכבת, מבחןת המסר של, ולך פלאקט דרוםידן, הבימאי – חסיטאי פיטר ורי בונה את הסיפור של אוחז בדרכו. בדיוויאי, ייר, העד המתמת מרוכבת השינה, פראקה, מתאר את יוסט ללבב, את אמיינס וחווית הטעינה על שלבב. המסדר בדורותם של גאליפולי לא מביך לא בהם, ושילמו על כך מחריך כבב. כאוטורטילם, רואה והיר את התקדרה של יאנז'ה והוא מושתת לפיקוד הרבירטים המתנסחים על אנשי הבישוף הדוחה. אללים יטור מכל צ'יאן ויר וגנד המלחמה עצמה, קלוונטי, מעלה ויר על המסק' ח'וין בחריביהם. בעיניהם עצמות, מיט'ן ומרג' ומעורה, מחותה אחריו חוויה קלוונטי אונושית של מרתתק, ומיפויו כל שאשר להבחון ביטול השפעות מקרים אחדים. הפתיחה מזכירה אמם את מרכוב האש, הסיום את שבילו אוות יצ'ר, מבקש עצשו את ג'דרפו על רצח של אל בצע. ידרפו מסחה לתהתקף הומנומטיל הצלול מחליט לחשך כבוחות עצם או מיניהם האירוגן הנפשע והמייסד העומד לצידן. והוא הסרט השביעי של הבמאי איק דרי בהשתתפות אלן דילון. בין הזרועים שברטטם המשותפים ניתן להוציא סרטים כמו בירכה, ווילס'ן וווען שוטר. דרי הוא במאית צפתי מיצוי מהשורר שהשיגו הקולנועיים אינם לעלה מבלעה מביבניאן. למלי עמד בראשו שחקו בקעה המידנית של אלן דילון שאח' מפיק הסרט וכבראה הרוח הירוגן העשוי עיטהו) שהוא שבעה של המידנית של אלן דילון. בין הירוגן הצעפה, ושרקון מרים. אלא שהפעם אין מישדו דוגמת ז'אן פיר מילויל, ביבויו איתו בשלה והסריטים החשובים יותרו עלה שפיפק ממו את מלאו' כ'ולותה. הטיוטאצ'יה המרכזית של כלוה לשושה מיצקונטן לשט העברדי אין כל קשר למרק' – להרשותו של ג'רלן סילם, ט. ק. קראטן, קלאסית בסרטן מתח ושםעה בעצם בסיס לרוב סרטיו של אלפרד היע'קוק – האדם תחמים הקובלע בלעתו אל רשות רשות מומראט אפלות שהחלה בזאת מתחכה כמעט בלתי אPsiות. בגד�יה היא שכיכולו של דרי מוגבלת ורוחקה מכדי ליצור גירסה חזשה של מזוחה בז'אנוות, והפעם הוא לפחות לא הצעלה לדרכו הרויה. הסרט נאה שכיכולו של ברים בלאה ד' ואונן זובני. העלילה בלחתי הגוינית עד צדי נ' שבשלב מסוים מבאים כל עזון באירועים הבלתי מתקבלים על דודעה. מעונן שמסקנתו הסופית של הסרט והה לו של החזקען בכיכובו של בלמוויה המוגז בימים אלה בישראל – האדם קען אינו מסוגל להתחכם למנגנוני הממסד, והממסד, מורות טריבולו סופו לצבע.

♦ שאול שידין

SOUTHERN COMFORT

dir: WALTER HILL

במאי: וולטר היל
מפיק: דיידי ג'ילד טריטו: מיקל קיין, ולט'ר הל, דיידי ג'ילד צ'ילטן: אדריאן פאואס בות, פרד וארד, פראנקלין סילם, ט. ק. קראטן, לואיס סמית, לס לאנו, פיטר קויט אונן: 106 דקות

סוף שבוע נובמבר 1973. ביתה בת תשעה חילים של המישום הלאומי במדינת לאייז'אה ויאצאט לאימונים ביערות המדינה וביצוריה. היהת המטריה הדיא למלול פעולות בתנאי קרב נסח' ואטונם, אף כי אלה מיי אחרות ההערבות האומייקאיות בדורות' מורה אסיה. על מנת להקל על עצם את התנועה בביב'ות, שואלים חבריו היכתה, בלא בקשר ושות' סירות של בני המקומות. כאשר מתגלה המעשה, פותח אחד החילים באש על קבוצת' ישותים מורה, תוך שעשועים ופוקה.

אידיאלית. היא מאמצת את כריסטינה לבת. הקאריריה הקולנועית של קראופורד ודעת מודות ווילוות, אבל בחיה המפרטים יש בכל זאת משחו קבע: הימורוטיות הקיזונית שלה. היא מתעללת בגופה

מן סייני והל איי מסיק שעמו הרבה ספרים שעמדו עיבוד קולנועי, גם כאן הייתה המגמה לברור את השכונות הצעקיוניות ביחס. אפשר מודבר כאן בספר סנסצ'ינו מיסז'ו. הסרט משתרע על כריסטינה ומושכת עם מורה של קראופורד ב-1977. יציריו הסרט הטהור הכוונו לדרכו של פרטנסים בקונטיינר וביב'ס כל האפער. מכאן מובן מדוע הסרט ארטו, אבל אל מוכן מודיעו הוא מתמשך. מבעט כל צוינה ונואית מפסיק את החווה של שחקנית מודקנת לפני יתוחה מתחיה. הוליווד החדש מוקנים פנים של שחקנית מודקנת לפני צעופ' קולנועי כמו מוחה הוליווד. סרטיים כבוי גיבר ווונדר, באך ועוד סיירות טלוויזיה מוחה אבל בו מוכן מתרקים על היחסים של העומת ואת.আ'রה מז'ור דק ארכ'יז'ן מטען מוחה הקאריריה של קראופורד, לאחר שווים ארכ'יז'ן פסגה היא וכבה בסווג עעל קופה ולאוי. בגין מאייר מפסיק את החווה שלה עם מ.ג.מ., מון מה לאחר. מכון היא וכבה באקסון על מישקה ברסט של בירת ווון מיל'ר פרטנס. הסרט פורבו הגדרלمام אמאץ' סרטן נקודה מבט של בירג'אנפה נקמנייה. הסרט פורבו על מיתרים דיסטיסים – לדזה חדרת מן ביצ'פורי אימה החדרנת – והוא עשי' במחחות של סוט' אמיים. הבדל הוא שב סרטן על רופדים, הצופה להרגיע את עצם של קולו של רוג'ר, הנה השינויים המשמעו לסרטי – מיצג, וזה כבר תונפה. החורגות מוחם הקולנוע.

♦ איל נגה

בלדה לשלווה מקצוענים (צ'רפט, 1980)

TROIS HOMMES A ABATTRE

JACQUE DERAY

במאי: ז'אק דרי
הסדר: כ'יסטוף קראפדו, ז'אק דרי (ע'פ' רומן מאת פרטנס אונט'ש): צ'ילטן: אלון טויאן מוסיקה: קלוד בולינג שוקנים: אלן דילון, דליה ד' לאורה, מישל אקליה, פירר ד', סימון ראנ, פ'קאל, דילון, יאן פיר דארה, פרנסואה פ'ר, כריסטיאן באביביה. אורן: 90 דקות

מישל ג'דרפו (אלן דילון), הוא קלפן מיצקעוו. באחד הערבים בדרכו על עז ובתוכה אדם בצע. הוא מעלה בצד'י הדרך מכוניות של תלחה' שבכח' אח' ג'דרפו במיניות אפלות שמאחוון ניצב קונגנץ' תעשיית' מס' ישר שאל'מ' פעל' בוזות' ווחצחים שכור'ם המקרים את נושא של מס' ישר'ה' מיט'ר'ת צראפ', הפועלה' באו'ת'ה העת בשיתר'ת' פעול'ה' עם ג'רפו. בס' מיט'ר'ת צראפ', הפועלה' באו'ת'ה העת בשיתר'ת' פעול'ה' עם אוטו יצ'ר, מבקש עצשו את ג'דרפו על רצח של אל בצע. ידרפו מסחה להתקף הומנומטיל הצלול מחליט לחשך כבוחות עצם או מיניהם האירוגן הנפשע והמייסד העומד לצידן. והוא הסרט השביעי של הבמאי איק דרי בהשתתפות אלן דילון. בין הזרועים שברטטם המשותפים ניתן להוציא סרטים כמו בירכה, ווילס'ן וווען שוטר. דרי הוא במאית צפתי מיצוי מהשורר שהשיגו הקולנועיים אינם לעלה מבלעה מביבניאן. למלי עמד בראשו שחקו בקעה המידנית של אלן דילון שאח' מפיק הסרט וכבראה הרוח הירוגן העשוי עיטהו) שהוא שבעה של המידנית של אלן דילון. בין הירוגן הצעפה, ושרקון מרים. אלא שהפעם אין מישדו דוגמת ז'אן פיר מילויל, ביבויו איתו בשלה והסריטים החשובים יותרו עלה שפיפק ממו את מלאו' כ'ולותה. הטיוטאצ'יה המרכזית של כלוה לשושה מיצקונטן לשט העברדי אין כל קשר למרק' – להרשותו של ג'רלן סילם, ט. ק. קראטן, קלאסית בסרטן מתח ושםעה בעצם בסיס לרוב סרטיו של אלפרד היע'קוק – האדם תחמים הקובלע בלעתו אל רשות רשות מומראט אפלות שהחלה בזאת מתחכה כמעט בלתי אPsiות. בגד�יה היא שכיכולו של דרי מוגבלת ורוחקה מכדי ליצור גירסה חזשה של מזוחה בז'אנוות, והפעם הוא לפחות לא הצעלה לדרכו הרויה. הסרט נאה שכיכולו של ברים בלאה ד' ואונן זובני. העלילה בלחתי הגוינית עד צדי נ' שבשלב מסוים מבאים כל עזון באירועים הבלתי מתקבלים על דודעה. מעונן שמסקנתו הסופית של הסרט והה לו של החזקען בכיכובו של בלמוויה המוגז בימים אלה בישראל – האדם קען אינו מסוגל להתחכם למנגנוני הממסד, והממסד, מורות טריבולו סופו לצבע.

סרטים החודש סרטים החודש סרטים החודש סרטים החודש

BLOW OUT

dir: BRIAN DE PALMA

הופ知己ות (ארצות הברית, 1981)
בימוי: בראן דה פאלמה
מפיק: ג'ורדי ליטן. חסטר: בראן דה פאלמה.
צלום: ולמוש ווגנמן.
עורכה: פול הייט. מוסיקה: פיוו דונאגאיין. שחקנים: ג'ון טראולטה, נסי אלן, ג'ון ליתגנו, דניס פראנץ, ג'ון אקינו, פטר בידון, קרול מי. אורך: 108 דקות.

טכני קול העובד באולפן סרטיים, יצא להקליט קולות מן הטעב לספריות הפוליטיים של, ומקלט בפרק מקורה תאגונת-דריכים. שבנה מפקח איש פוליטי עזם, חשבתו פעליה עם הנועה שאורה משא מהן כדי שמייעת החקלה, בשתיות הקול להבחין את נסיך מושב המשם בכוחות עצמו, והבדר בטל מיפוי ברוקס של היל, חברו הולויים, שהביא את המונולוג המלוכית לשלובם מסבכת, הוא מנשה לפטור אותה בהדרין, באשר כשל נסיך מביא לעיל אינטראקטיבי וחלול של אלומות. עד אשר האינטראקטיבי מוחמר והולך בקרונבל צבעוני.

כולה חוגגת בקרונבל צבעוני. כפוי השמו המקרי (Blow Out) דומה לשם סדרו של אנטוניוויו Blow Up (צ'רצט) בן שם התהnik, אבל אנטוניוויו מגלה צלים פרישת-דעת על ידי המגלת צילומיו, ואילו כאן מתרחש החליך דומה בעקבות החקלה. כלותה, במקורה השני, המיקורוף עדיף על עלי האדים, במיקורה השני, המיקורוף רודם כי הקולינו אמרית יותר מזביה להעיר בהם כדי לגלען למחרות המינויים האנושיים מלכתחילה. היפויים שהאות יוצר הם צויריים ושרירים, לא מדויקים במיוחד אמריתי. מאוחר ונינו חסיד מושבע של שיטתם הכבוכים, והוא יוסען סם פקינפה, מוגשת ביצירות השפעה שיטים. הוא ריש את שינוי הדיאלוגים ואת הציניות של ויסטון, ואת האלימות בפורקתו, מפוקינפה בוגות אלמוני, פוט ליקית קאוואן. דבר מה מבהיר השימוש בשינות החקלאות של היל הביניה בין אישיות משלו, הוא עיר לאות היזוהה הצופה עימם, כאשר הוא מցיא את דמותיהם הפריטים החדרים על הפסק, מתוך עצם. היל אוון מציג את דמותיהם היפות מושע ונפוגות על לא כל אחד משתרת ושתות של דיביגם. ניגבת הסירות, לאחר לראות וויל אוד המשתרת רשותת של דיביגם. ניגבת הסירות, מכון, הפתיחה השדרית באש, אלה קובעים בסוף על דבר את רול החילים, שאין עבור דרך לנסיגת. וזה תהליך עירוני שאי אפשר לשכלו ובו יש להראקע עד עיתת הדם ההארהה כדי להבהיר לפורת את הקיום הפיסי.

סРАת, והם משבים באש. מפקד הקהילה נורג, ועל הוויטים בחירותם נמצא את דרכם במלדי, לאแมכן ולא מפה. מכאן ואילו הופק התויל האכבי למלחמתם של מושב, בה מתחלים החילים בו אחוריו וה כמו "בעשה כושים קטנים" של גראטה כריסטי.

כמו בסרטיו היל ביבורי הגאים עליים. יבווי היל ודופדים תמיד על חיים והלחץ נור כגד כל כה, שדקתיויהם הולכות ומשוטטות עיר לעפוי של מושביקים להבדר איתם עלי. אלה הם מביביטויסטים ליברוריים לשמשה מכאי המאכד צלם אונש. אלה הם מביביטויסטים ליברוריים של מיתוסים זמינים, והבדר בטל מיפוי ברוקס של היל, חברו הולויים, שהביא את המונולוג המלוכית לשלובם מסבכת, כך, וכן אין טעם לתהילון על שערות דמותיהם של היל, הדמיות שלו, וכן אין שוויין הן המשם, ואין לחפש בהם מה שלא תיכון היהities שמלכתחילה. היפויים שהאות יוצר הם צויריים ושרירים, לא מדויקים במיוחד אמריתי. מאוחר ונינו חסיד מושבע של שיטתם הכבוכים, והוא יוסען סם פקינפה, מוגשת ביצירות השפעה שיטים. הוא ריש את שינוי הדיאלוגים ואת הציניות של ויסטון, ואת האלימות בפורקתו, מפוקינפה בוגות אלמוני, פוט ליקית קאוואן. דבר מה מבהיר השימוש בשינות החקלאות של היל הביניה בין אישיות משלו, הוא עיר לאות היזוהה הצופה עימם, כאשר הוא מציג את דמותיהם הפריטים החדרים על הפסק, מתוך עצם. היל אוון מציג את דמותיהם היפות מושע ונפוגות על לא כל אחד משתרת ושתות של דיביגם. ניגבת הסירות, לאחר לראות וויל אוד המשתרת רשותת של דיביגם. ניגבת הסירות, מכון, הפתיחה השדרית באש, אלה קובעים בסוף על דבר את רול החילים, שאין עבור דרך לנסיגת. וזה תהליך עירוני שאי אפשר לשכלו ובו יש להראקע עד עיתת הדם ההארהה כדי להבהיר לפורת את הקיום הפיסי.

שאל שירדן ■

CARBON COPY

dir: MICHAEL SCHULZ

בימי: מיקלי שלוץ
plot: סטנלי שיפר, קארטר דה ז'רבן. תסריט: סטנלי קומני. מוזיקה: ביל גולדין. שחקנים: ג'ורג' סייל, סואן סנטיג'ימס, ג'יק ואדרון, דיק מדאלין, וונפליד. אורך: 91 דקות.

יום בהרי אחד מגלה גיבורי, היהודי שהמיר את שם לטובות הממון והמעמד במשפט של פול, ששל בז אבהטו לאלה. הבן הוא פרי אבהטו לשאה עימה רצח גיבוריו התחנן, והוא מנסה לקיים את התחייבויות אבא, חזרונו מושמן מושמן לעשויות כב. הוא מנסה לקיים את התחייבויות אבא, למונות שאשתנו ובתה הסבינהו אין מוכחות לקבל את "הגען הזה" הזה המשפיעו. הוא מוגן מוקמות מהינו ומעבודה, מן המועד שלו, מן המוכנות שלו וכברט אשוראי שלו – אבל עבדה ואת רדק גורמת לו להפסיק במה שנדרה לו מכאב צוזק. הבן השחרור מסתלק, כדי לחזור את השקט על כב,அהיה נוקם את נקמת האם השער, מעדרך לשאות אלום גיגונן שאינו יכול יותר להשלים עם השער, העשף את חייו.

העט מקורי לא יכול היה להיות סדר גודל. אבל הוא יכול היה להלוי סרט משעשע – לפחות על פי התסריט של שאפייר. אבל הבמאי מיקל שלוץ בשירות כבד ולא מזון, שיורתי וחדר – מועל, נועץ, מושמרם אהוגנים באירוע חסר העניין שאיתו מציגו הסט. כדי לבזים קומדייה ראיו לו במאית איזו גשגה אשית שחשוב הומו הומו היהיה אהיה מהן. אם לא א, לפחות על מיקל שלוץ לא מהה ותפיסת חיים, אם אם צנית. על קרקט, אין מיקל שלוץ לא מהה ולא מהה, ולכן שונע לחיות קומדייה הביבוי, מושוואצת בדיילוגים שונים פה ושם, הוא טרוריל, ומשעמם. גם המישחק בבו הדניים בסה"ב – סרט מיותר.

גדי אורדר ■

סרט' החדש סרט' החדש סרט' החדש סרט' החדש

גם הדרמות שמנלט אותה פול נימן חסורה עמוק ונדאית כאוסף קטיעים מתקדים קודמים שנילם וחיקוי לגבירותו נסח האופרי בוגנארטו.

התסריט, הצלום והעורך נעשו אמנים במינומנות מ锴עתית אך לא שאר רות, ובסק הכל גוצר סוט סבר וכמי. בר הנאה - לא כל כבונתך...

■ צביקה אורן

מאהבה של לידי צ'אטורי (בריטניה/צרפת 1981)

LADY CHATTERLEY'S LOVER

בי-ח'יאי: ז'יסט ז'אclin
הסריט: כריסטוף ויקינג, ז'יסט ז'אclin, ע'ר'פ מונט דה. לורסן
צ'יז'ון: ז'יסט ז'אclin וברט טילבון. שחקנים: טילבון קריסטיאן, פול ג'וניג, מנחם גולן, יוסי אונגר, ניקלאס קלוי, שיין בראינן, אן מיטץ'יל, אליזבת ספרינגן, בט' לאב.

בעל האחווה העזיר סייר קליפורד צ'אטורי. (שייר ביראנט) נאלץ להגיריד מאישתו הטירה קונסילנס-קניון סיליביה קויטסטיאל) עם גנוסו לצבאי בפזרז מילחתם העילם והראושנו. סייר קליפורד שב מהAMIL'המה שמשה פוען בעוצמת השדרה ומרוחק לכטא'ללים. ביוון שאין הוא יכול למלם את חובתו בעקבו הוא מעודד את אשתו הפורהת מלילאת התשוקה לקחת לעצמה את אהבה בעדרה של אהבה המשותק בעקב המשותק ליקחת לעצמה קוין כמאחדר את העון מלודס ניקלאס קלוי). בעצת שקוין מונה בראשית אהבתם סערת עם מלוס, סייר קליפורד מוחיל בהחזרה והלבסוח מגלה נס את בגודותה של רעייתו. למורת העצמות נברות עלי'ינטאו והוא שועל שבעל פיטר את מלוס. קוין ששהה לאחווה ומגלה שבעל פיטר את תחומיות רף וגינה בבייאק. קוין מוצאת מלוס העבד גלנית מvierה בקיובת קוקם מהחליטה להושא לו בגע ישיטומו הלבי הגירושון מסיר קליפורד.

אם הפאם השוני שבימי' צ'אטורי. האח'ו הנה מארק אלרובה של ד.ה. לרונס מאהבה של לידי צ'אטורי. הגירסה הנוגה היה שלב וונש ובהתפתחות דיאג'ינו בתפקיד הראשי. האמפריה הקולוניאלית היה שלב מונחים גולן וירובס. קשה גלנית מvierה אראטארס לארס תחומיות רף וגינה בדורון בשל העוצמתם לטרור הבריטי הנודע אשליחם לעכרי הספרותיים של האמפריה המערבית. קראיטסאל על כלימלה של לידי צ'אטורי ובבמאי ז'יסט ז'אclin מומתת שכונגה להחוור על הלחחות מענגן. מהדרון של היוצרים והארה'ר השדרה בלב וונש ויתר על הביקורת החברותית ועל המינד הפסיכולוגי לטובות צילומים מוקטן. קם של ירידות, ישות' והופים. ז'יסט ז'אclin סרט שעוכל העמדות פינ'ים. השחקנים עוזים סיום מסובלים להיווט כמו אנטול' בירטימס בדמות צילומים המופיעים המסים לחדרות לסדרות וההיסטוריה של לב'יב'יס'. הארוטיקה המודגשת בדורון של לרונס וכתחם גם היא לטיפול באנטקיליבר של (בדרכם) מצולמים על יק'ל מי שהיה לאסלאט על הקונכיות המקובלות של סוטי הפונוגרפיה הכה בפרק כל המתה'ה רבת' המולדות יתונן - מכני, מומוחشب, עיל. ללא מוגילה לרונן של לונס יכול לצפות ביבוד מוגילה לרונן של לונס יכול לצפות ביבוד הירשית בין' ואובים. המציגים יין קוין ניקלאס ומחלשת את האקריריה שלם. קטע הפתרה מביתיה רבתה. בעריכה בהורה חילופים אלמוניים קלו'יא'פ של המכורות המולדות יתונן - מכני, מומוחشب, עיל. וגד' אDEM, כמעט, נולד היצור הימי שלו כוח'אים לחייטי משתמש באורה המטבח, ווון יונן במרותה. בונקמותו הוא פוליטישן, עבדה המסכמת את וודפיו בחשודות שקיבלו שוחר. כולם, מבחינות צילום, ערכה ומישחק והוא הקטע הטוב ביותר בסרט הקטעים הבאים בקשר ו/orאים מוכרים למד': ציציות מחדר' המערכות קז'יז'קה הרות המנגל בעכבות נומיה בין אכביותין ציציות מבקב, מפגשים חזיאין בין הגיבור האנשי המופיע, לא חולף ומן רב עד הגע התוצאות לסייעות'על'וריה ובות מד', בערך סדיי (המ' פירום נס בסוטים, הפרש החשמלי) פולאך אינו עליה הפעם על גיראס טלויזיונית מכונה לעיכל. משחו מכילוחו בכמאי רציני יותר מזה מואבר בחלקו הראשון והוירר טב של טודט, אלא שבחmars' מתבלט השתיות וודמות מאבדת את אמיינותו.

■ דניאל ווט

NOA AT 17

dir: ISAAC YESHURUN

בי-ח'יאי: יצחק צפל ישורון
הסריט: יצחק צפל ישורון צ'יז'ון: יצחק אורן, יעקב שאפרטה
ערוכת: טובה אשר ווטסן: יצחק שטיינר יהול'אנון: אמי קוון שחונן:
דרליה שטוקן, עירית צו', אסנת עפר, שמואל שיל'ה, משה חבלצ'ט,
עד' אמן אוז'ן: דוקוט' 89

התקופה - תחילת שנות ה-50. ונעה חוגגת את ים הלידת ה-17, שעיה שמיישפתה נתונה בעיצום של העימותים האידיאולוגיים

כל קטע היאකות לשיא קטן בסרט -אמין ויוצר מעורבות ריגושים. המצלמה פעה כל העת, הן בתנועה והן במתן פלים "מיוטרים" להלכה, שאין כבויים לצייר אוורה מהאיימת ולולות העוזות אגב ויזואליות - אהבות מעשות נגוף פאסטורייל לכארה, וזה מתמכוּח חבי כבקה' משולב, לעשי' פוק'וון תאוטוים, מבטי שאטאנש מיתחסדים.

הוישה הגיונית המכוחית שזורה בכל מרכבי הסרט: המוסיקה (בכללה אופרת הליצ'ים), החזרה על עצמה שוב ושוב, (בסמל), המשתק החטב והሞות מועל, כבובן הכנכט, השור בבדחות: ווקי פדריך לפvir פאלר, בעמברת האהבה-שנהה שלם: "אל תוו' או" - שמעו, אם תצערך רוץ' למכור אותו בדיקון כמו אה'ת... קנה לך' כל'כב'".

ההומו הגז'יאי האולדורי צ'יז'ון מגו'ה בטעו בטל'ו של האיקות הסיום, עם כל התגלילים של וויק'יצ'ו, שודה, רמאות, המלויים את נסית המתapkות ליריה; איפר נוצץ, בניכס'ף זהותה, גביהם שירירם חשופים, מקהלה' לדי', מושתק עוב, יונפו בוחרות, שאוגת קה'ל - מכל טוב האצר, ארכו'ת'הברות, תחולת שנות השם'ים, דרכ' עיוו של רוברט אולדריין. וזה סרט פוליל' ומהנה המשair, למי שמעוניין לחשוב, חומר רב לתאים האפורים.

■ צביקה אורן

לא בונותodon (ארה'ב 1981)

ABSENCE OF MALICE

dir: SYDNEY POLLACK

תרסט': קרטוס' לוחטקה צ'יז'ון: אוון רויומן ערוכה: בוני פולאק מתחאת פוקה: פורישייה מדורה. דיב' גרטון תלבושות: בוני פולאק מתחאת פוקה: פורישייה מדורה. אלדר. בاري פרימוס. בוני פולאך. פורישייה מדורה.

חקירה מישטרתית מגעה למבי' סתומים. החוקר (בוב בלאכאנ) מחליט להחזרן באל'מי'ת המאפה' (פול פיל'ז). סידור היפורסום בעינותו מביאה להחצים על פול ג'ונון להראבדות דיאת', אירע המוביל פול ג'ונון לפוליטון עב'רונות, אם כי חוקת, ולקמתו ברזרבו. פול ג'ונון פנד מסאל' פיל', שפעכה בינת'ים לאחובתו, ומפליג עבור האופק.

אדם שיפויו על ידי מעשה שנעשה "ללא כוונות זדור'" אינו יכול לדודש פיצ'או או עיתונאות - וזה מעשה הגע'ין בישוד העלה. וכן מאמר עיתונאי המאים להחרוב עלמו של אדם חף מפשע, בהעדר כוונות זדור' מצד המפרסם, ובחוות האתית'ה היזו'ת'ה של אייל'יו מקורות הדוד'ם, משער את האדם היפגע בחשור אונים. "ניסית פעם לדבר גם יונר עיתונאי?" פול פול יונן במרותה. בונקמתו הוא משתמש באורה המטבח, ווון יונן תרומות (לא כוונות זדור') لكنו פוליטישן, עבדה המסכמת את וודפיו בחשודות שקיבלו שוחר. כולם, מבחינות צילום, ערכה ומישחק והוא הקטע הטוב ביותר בסרט.

קטע הפתרה מביתיה רבתה. בעריכה בהורה חילופים אלמוניים קלו'יא'פ של המכורות המולדות יתונן - מכני, מומוחشب, עיל. וגד' אDEM, כמעט, נולד היצור הימי שלו כוח'אים לחייטי וללה. מוגילה לרונן של לונס יכול לצפות ביבוד מוגילה לרונן של לונס יכול לצפות ביבוד הירשית בין' ואובים. המציגים יין קוין ניקלאס ומחלשת את האקריריה שלם. כולם, מבחינות צילום, ערכה ומישחק והוא הקטע הטוב ביותר בסרט.

סדיי (המ' פירום נס בסוטים, הפרש החשמלי) פולאך אינו עליה הפעם על גיראס טלויזיונית מכונה לעיכל. משחו מכילוחו בכמאי רציני יותר מזה מואבר בחלקו הראשון והוירר טב של טודט, אלא שבחmars' מתבלט השתיות וודמות מאבדת את אמיינותו. סאל' פיל', (וורה דרי), מגלה עירונאות מסווה של מצעצ'ון המאי' מיה בעיתונות בשליחות. אישת עכמאות ומשוחררת: אך פלי' אופי' אלה מוגאים ייטשי' בינו'ים חיצויים בלבד. בסטי' אורה'ה במסעדה היא אמרת' לילמן" אוין אשלם, אלא אם אתה חושש שהיא יפה'ר אויך'ה לאימפונטי". עד מהרה היא הופכת לאשה נובכה וכונעה ומביצה מקצועית, לעיתונאית מטופחת.

רדי החודש סרטי החודש סרטי החודש סרטי החודש

לכן, ציריך לקלט מן הרעם הראושון את ההנזהה שאנו נמצאים בעולם מושתדרת והוליוו, ולפי קנהה המידה של עולם זה, באדהם ודריפוס, עושם מס' מכאה נאנונה. מנגנון המשפט האמריקאי מושג בזורה אוחדת, ומוסב לא לשאל שאלות מביבות דוגמת זו ושותאל האח הקושי שטרען: כמה חי אונש אפשר היה להציג בכספי השושען בסרט זהה? ואית כבר רשותה אחרת.

■ גידי אורשור

HEAVEN'S GATE

dir: MICHAEL CIMINO

שער החופש (אדריכלות הברית, 1980) (1980)
ב主演: מייקל צ'ימינו
חסריט: ייאן ארלי. תום רולף, רונליאם לויינולד, צ'ארל פרוצטמן, דראיל צ'יסטרפדרון, רוייסטוף טומס-קַה, דייזי מאנספליד, שחנון: דרייס צ'יסטרפדרון, איזאבל הופ, ג'יזף ווקן, ג'ין האולד, סם ואטרטון, פול קסל, ג'רי לאליין, ריצ'ארד קוטן, ג'ר ביגס, רוני הקיס, בראד דורי, איזאבל הופ, ג'יזף מאסדור, אוזן מהורן, 205 דקות. וואו! הולס'פוי (אחריו עריכה וגספה), 149 דקות.

הסיפור מתחילה בשנת 1870, בטקס הסיום של מחזור לימודים באוניברסיטה האורואדר, שם מוצגים שיעים מן הבוגרים, העתידים להיות דמויות מרכזיות בעיליה שעיקרה מתרחשת 20 שנה לאחר מכן. והישג זה צריך לזכות כל המערבים בששייה, למי אמר שחייב מהפץ המצליח לאחד התלמידים באנדרטה בעלי האחותות הגדולות וומונגו – בכא דרטוי של אקדוחנים, מטרתו לחסל את המהגרים. אחד התלמידים באנדרטה ובמורו גם המראשל הפרוש חסותו על המהגרים, שייכים לאוטו מוחה אלימה ואכזרית, למוריין בהאורואדר ב-1870. במקביל לתהנוגות מתהה בין שני המהגרים, מותפח סיפור אהבה מסוילש בין המاردיש, יצאנית ממוצא צרפתני, ואחד הגוזחים השכירים לשיאם בתהנוגות געניל האחותות. שני הרוכבים של העלילה מושלים ממעלה מארבע שנות שבה מקפים ריבים את חירם.

הסיפור המקורי שבסרט והמשהו מעליה מארבע שנות אלילם לאחור היכלון המוח שבו ותיק בימי ההפצת הראותם ועשיהם דקוט. אין ספק שהקייצים פגמו בגוף היצירה אלם אפשר גם עזה להחרשים מן הטעש בפרושים והסתוריות בחומרם ממייקל צ'ימינו לא הכוונה. תוך איחיות התרבות הדרומית שפועלה, דבר שעהה כבד בעקביו אלא ביחס לבנות אפסוס וחבייריה החושף את האמת המשיך לתפקיד. בהבינו שאין שום סיכוי שיוכל לשוב לפעלות פיסית כלשהו, והונשא לדובת ממעצת היחסים שלו עם דודו, קידנית בטלה, שתההה מושג דבורה מערפיה, מיניג הפלט למוקנה כי אין טעם להמשיך ולהחיות, והוא היוון עד צלול לתולטין, הוא מציג את דרישתו, שנינו לו למות, בצד רוחה ונוחצת. מלו זעבם הרואים, שנינודים הוא חצלי יוי ולא עלו בהישלים, מונרכת משפטית הסבירה כי תחאבות ונורחת את החוק, הסרט מזמין את הגזפה ללא תשובה חידושם ומאפשר לכל אחד להסיק את המסקנה הרצiosa לי, בדילמה זאת.

הגביה של הסרט שטוחות בלתי מוגבש. צ'ימינו אינו יורד לשורשי התרבות של המערב הפרוע, בצוותונו הרציאו מהווים מתקבל על הדעת. קשה להבין מה עשווה בסרטו ג'ר ביגס או מודע נתן צ'אמפון (צ'יסטרפדרון וווק) מלחיקם בוכורו, מה עוד שאלות צ'יניות לו למות. בצד רוחה ונוחצת, הסרט מזמין את הטעש שנותר על רצפת הערכיה, אבל הרצפה יכול להתמודד רק עם המזג על המסתה, וזה בהחלט לא ספק. כמו כן מצליח של בריאן קלארק, בכלים הביקורתיים השירוטיים.└ן, מציגו העבירה שהעבירה הקלונטונית נקייה, והשחקן המגלם את התפקידים האראשי (ריצ'ארד דרייפוס), ניחן בכישרונו בלתי-ריגול, קשה לדבב כאן על אמנות הקולנוע, כי נקודת הכבוד של הסרט היא במקומות אחרים – של להלויין, בשיא כיעודם ואולי בזאת מושג באו את אמריקה ואת המיתרים המקודשים שללה, שאלות צ'ימינו מציג באו את אמריקה ואת המיתרים המקודשים האmericankait ווותר דודך עוזר לא מצאו להן ביטוי נכון ומרב עצים אין שהשתבח בעודף כוונות אשר לא מצאו להן ביטוי נכון ומרב עצים אין וואים את העור. עם זאת, כל חובב קולנוע חייב לעצמו לראות סרט זה, שיש בו קטיעים גוראנדיוזיים אחידים מיצירה אבודה.

■ שאל שיו-דו

בתנועת העבודה בארץ; עימותים הגורמים לקרע בעם, לפיגוע בלביצים ולבירות, הנוגעים למתרחש בזמנו את העמה, ואת סבירותה, את יחסיה עם ברירתה הטוגנה בירור, עם באדהם ודריפוס, ועם גינויו-הוועה שלילה היא ממשיכת. היא נלחמת על אישיותה עצמאית, מסרבת לבל תלכחים מבחן, והיא נלחמת כמוני נולם מושם שכך דרשת להבל תלכחים מבחן, והוא מוגעה לוווגנישות, הן עם הוירה – החלקים בוייהם בהשקיותיהם הפליטיות, וכן עם בני גילה, המתעקשים לילכת בתמלם.

וזה אחד הסרטים היישראליים השלימים ביותר שנעשה עד היום. ראשית – הוא צמח מבעיה שהשפיעה על דמותה של החברה הישראלית, ומצביע בירורו וודע הפוך שנווע בבר. שיטות גסום שהוא יינו מסתפק בבר. והוא מגיש אמונות אונשי, רגש ומידותם. שורון מסתור בד' אמונות של ניבוריו ובוחן אותם מקרוב, בעין פקחה ולא דחמס. הוא צועד בצלחה על הגובל דרך שבין רוחן על חשבון רוחן, והpicתם לקארקט'ר רות. לבון דושגנות מוגבהת, והוא נפל באך אחד מבני החים האלה. על כן נראה הסרט כונן, אמין וירושאי באופיו. והוא הישג של בימאי הפועל דדק מיסירות כוונת, והוא ידרע און מונחת פוי והוא מփש, המצליח לצויר סביבה אמונה, ומשתמש בה כדי לזרם לאשר עם בו. לא ובין השורותים השוואליים השציחו להגעה להישג כוה. והישג זה צריך לזכור לוות כל המערבים בששייה, למי אמר שהחקים; והחוצה טופחת על פוי כל אלה שסובבו להאמין באפשרות של יצירה מקורית אמונה ומרתקת בישראל.

■ גידי אורשור

של מי החיים האלה לעוזל (אורה"ב 1981)

WHOSE LIFE IS IT ANYWAY

dir: JOHN BADHAM

מפיק: ג'ין באדרם פר. באבן תרשיט: בריאן בלארק, רג'יס דרו ("עפ"י") המזהה מאת בריאן קלארק צילום: מוני טומי ערוכה: פרדאק מוריוס וווקהה: ארתוון ב. ורובינשטיין שחיקני: ריצ'ארד דרייפוס, ג'ין קאסאבלי, כורטני לאהטי, בוב בלט, קנט מקמילן, קאקי האנטה, תומס קארטר, אלבה אמסט אוזן: 118 דקות.

פסל צעיר נגע בתהנות דרכים קשה, וכותזאה מן הפגעה הוא יידין על כלות אחוריו, משותק שמיון שבל חלקי גופו, כאשר רק ראשו המשיק לתפקיד. בהבינו שאין שום סיכוי שיוכל לשוב לפעלות פיסית כלשהו, והונשא לדובת ממעצת היחסים שלו עם דודו, קידנית בטלה, שתההה מושג דבורה מערפיה, מיניג הפלט למוקנה כי אין טעם להמשיך ולהחיות, והוא היוון עד צלול לתולטין, הוא מציג את דרישתו, שנינו לו למות, בצד רוחה ונוחצת. מלו זעבם הרואים, שנינודים הוא חצלי יוי ולא עלו בהישלים, מונרכת משפטית הסבירה כי תחאבות ונורחת את החוק, הסרט מזמין את הגזפה ללא תשובה חידושם ומאפשר לכל אחד להסיק את המסקנה הרצiosa לי, בדילמה זאת.

קשה לשפטו סרט זה של ג'ין באדרם, המבוסס על מוחזה-בימה מצחית של בריאן קלארק, בכלים הביקורתיים השירוטיים.└ן, מציגו העבירה שהעבירה הקלונטונית נקייה, והשחקן המגלם את התפקידים האראשי (ריצ'ארד דרייפוס), ניחן בכישרונו בלתי-ריגול, קשה לדבב כאן על אמנות הקולנוע, כי נקודת הכבוד של הסרט היא במקומות אחרים – בכיניה המצענית והמשפעית שפהו, מיניג הפלט למוקנה, ניקט הסרט בשחנות וויאשית כאשר הוא מציג הנטונים שהוא מספק. בעיות הסרט היא בבחורת מיקרא קיצוני כל החיביות, והפכתו למקרה מיצ'ר. הכל מתקבל כאן מימי דראמה הוליוודית: הפלט מפורס, הרקניתה היא כובבת, הרופאים מהללים, בית החולים הוא מושך מפתה, וכמעט ומתחשק ליעוק: هو, אויה טראגדיה יפה!

צחוק יהודי מתוצרת אמריקה

ברוקס בסרט אילם (1976)

לעובדת זאת. ב'מאנהטן', לדוגמא, שם הגיבור אויזק דייוויס.

אלן: נכון; אבל סרט שלי יש התייחסות אחת או שתאים למויצאי יהודו. אבל בכל סרט שלי יש מאות בדיחות. בסופו של דבר התהיה חסותו הזאת לא מוצאי תופסת מקום מעוט. מבחינה, התהיה חסותו הזאת אינה אמרת כלום. אני לא חוש שעובדת היויי יהודי מקנה להומו של וויי מוייז. למעשה, בן – לעתים אני מופיע בעדמות של רב. זה מפני שאין לא יכול לדמיין את עצמי בתפקיד מלה.

אפילו נניח לרצע שאלן צודק מן הבדיקה הסטאטיסטית, גם אז קל להבין מדוע לנו נאותים שכש ושב דוקא בבדיקות היללו, בנסיבות חברו-יפthon בכל סרט: ואלץ הרהור מתרסה על יהודתו מספיקה גם בדיחה אחת. אבל לא ואת הנקרה. אפשר לעבור על סרטו של וויי אלן ולמצוא תכונות יהודיות המכבר. אפשר, למשל, לעבור על 'מלחמה ואהבה' ולטעת שבוריס וושינגטון (וויי אלן) הוועב כל היום על כסא: בוריס, כבר בילדותו, מטריד בשאלות פילוסופיות ותורתיות: "אם ישו היה נגר – מעניין כמה דרש بعد איצטבות?"

הבעיה תהיה – אף על עוזר. שוב טמון בה הפ האנטישמי, כפי שעמיר אנדרה שאסיניה בפתח מאמרו על האחים מאורקס:²

● "דבר אחד בטוח: הפיהר לא היה יכול לדמיין דמותו מוצלחות יותר... קמנצ'ים, גנגבים, זולגנים, תאונניים, הרסנים, שלולניים – דומה שהאהיכים מאורקס חואמס כל תוע של אופי בתדמית של היהודי כי יש היה מצטייה בעיני האנטישמיות..."

זכורה, במלחה והאהבה בוריס אנדרה. הבומר משוחה עם בוריס הנער. בוריס שואל: "מה זה יהודים?" הוכומר מויציא מכך מעילו תמנונת ומראה לו. בוריס: "בחירות! לכל היהודים

קומיקאי מספר בדיחה: "שני יהודים..." מישחו בקהל משעש אותו: "למה תמיד מוכרכחים בספר בדיחות על יהודים?" הקומיקאי מתעלם מן ההפרעה ומתחיל שוב: "שני יהודים..." האדם בקהל לא נרגע. קומיקאי אחר מוכרכחה להיות בדיחה עם היהודים? הקומיקאי מותח: "בסדר, בסדר, שני סינים עורךם נר-מצווה לבנים שלהם".

בכל בדיחה יש שמן שלאמת. הבעיה היא שלא כל כולם יהודים. קומיקאים סיכי סטטיסטי – נマーク שעד פרטם הכתבה, הקומיקאים שאינם חואנס את הגדרה יתגיררו או ישנו את מקום מגורייהם. הנושא יכול בעיתוי, קשה לקבוע בוודאות מי היהודיומי לא – הקומיקאים בדרך כלל לבושים בثمانנות.

בשנת 1973 הופיע נגן (או אולי היהודה רקדן) פלאמנקו בתוכנית הלילה בהנחיית ג'וני קרלסון. הוא אמר את המשפט הבא: "איי ישוב פה על הטוחש של יי". קארלסון העיר לו שאלוי רוק לא כל המזינים מבקרים את המילא. אמרו לי שבנוו ווילר כולם יהודים", ענה הנגן.

בפעם אחת של אנטשטיומיות דקיקה רוחות, בלי ממש, בישראל של היום. מכיוון שהיינו לעם כל העמים וכמיון שהעולם כולו נגdone, אנחנו שומרם לעצמנו את הפריווילגיה לבזוק אצל כל אדם בעל שם אם הוא "משלנו".

ודי אלן מזכיר את יהודתו בצוותה הגלוייה בסרטו, לאחרונים יש לדמות שהוא מגלב אופיאוטוביוגראפי ברווח. ● שאלת: אמרת שמויצרך היהודי לא השפיע עליך במיוחד. בכל זאת, אתה מודבה להתייחס

יש קרניזים?" הזכיר: "לא, זה היהודי הרוסי. לי היהודי הגרמני יש פסים".

בסצינה אחרת בסרט, סוניה (דיאן קריטון) מודאגת מפני שבוריס, בعلاה, נסה להתקבץ. הוא נשם בהיותו ליד א'דמוני". היו מקרים שצינור את ההומו בבדיקה הנושא זו ודי אבל הסתינוו מן הבדיקה מסורת הטעם על הארמני. נשה, הבדיקה הראשונה, יותר מהשיה לא עגנה על היהודים. השם לוגע לנוונים. באחר צוה אפשר לראות גם את הבדיקה השנית. המסתירה היא להציג, כמעט בכל האמצעים. ודי אלן אין מתחש למוצאו אבל גם לא עשו מזה ענן גדול, והוא כר נוסף לבדיקה.

הקולנוע של אלן שונה מאוד מן הקולנוע של מל ברוקס. בכל זאת, יש בינויהם כמה קווי דמיון ואחד מהם הוא השינה האנצימית. בחאנטן, איזיק דיווט נמצא עם כמה יידים במסיאון לאמנות מודרניות והוא מדבר, די בפתיע, לסכל מצע שוגגאים יותר ממה אמר בעתו. עם זאת – ברוח מי שפיעו על הנציגים יותר מאשר מושמעויות רויות אסון, כדי שאנשים לא ירגו זה את הגל מיליה זו או אחרת – משתמש אלן במונח "אנצ'י" בזורה כוללית יותר כשהוא מתכוון להביע שאט נפש. בתקליט המונולוגים שלו הוא אומר על אשתו הראשונה, ברלין רוזן, "קיבלה" צרכת. בתקופה ההיא נגתתי לאוכל בבית. אשתי והמתכוונים הנציגים שלה עוף בובוסת רימלר".

בஹוט שלי נם אני, אלבי סייגו (וודי אלן) הוא ארנולד. הוא משוכנע שהכול מזוהים את מוצאו היהודי ומפרחים לעבר רומנים ש קופים. אחרות מודיע המכור בחנות התקליטים מדגיש באזנייו שהשובו יש מצע הוזלות של תקליטי וגנרים? על סבטה של אני אמר אלבי שיא שונאת היהודים טיפוסית. היא מעדיפה בו מבט וועם התובלות שלו: הוא הרי לבוש כמו רב. לא עוזר ניסין ההמשפה בשער חoir ומשבח את המנה שלו כמו כולם. האם לאור כל האמור לעיל היה זה מן התבוננה לטעון כי שארלוט ומרלינג נבחרה להופיע באקס כוכבים, הוזות לדמות שגילמה בסרט שוער הלילה? כמעט בכל סרט של מל ברוקס מופיעים נציגים מגוחכים או מפחידים או מגוחכים ומחפחים

כאחד. החוגמא הבולטת היא המפיקים. כל הסרט עוסק בכך להפיק מחומר בשם "עת אביב להיטלר". מקס ביאליסטו (וירו מוסטלב) אומר למחוזאי הנאצי: "אנחנו נראות לעולם א' הטלר האמיתי – היטלר עם רון לב".

באוכפים לוחמים, לקרים התמודדות בין הטוביים והרעויים

אפשר לראות בין הנבלים המתהוננים להסתדר על העיר (במערב הפרוע, כוכבו) גם משאית עמוסה חיילים גרמנים (במרכז הפרוות, כוכבו). ● שאלה ה': – בסרטים שלך אתה לוועג לנדרמן.

אתה לא אהוב אותן?

ברוקס: איני לא אהוב גורמים? למה לא אהוב

גורמים? רק מפני שהם שחביבים ושי להם צוואר עם

ו הם עושים כל דבר שאומרים להם ובצד שווה היה

אכזרי ומפני שהם הרגו מילוניים של יהודים במלחמות

רכבו ועשנו סבון מה גופות שלהם ואהילם מהעור

שליהם?

ברוקס פרות מסוייג מוצאו היהודי והוא מוכיר את הנושא

בכל הzdונות. ● שאלה ה': האם היה לך מڪצוע אחר לפני

שתחלה בכחיה קומית?

ברוקס – לא היה לי מڪצוע עדיין אין לי מڪצוע.

אצל יהודי, מڪצוע זה להוות רופא או עורך דין או

אול' וראש-שבט אינדיани.

בראייה ראשונה לא התלהבתי מון הסרטים אוכפים ולחוטים

וכסאות להוטים (במקור שנינט-עשר הכסאות) של ברוקס וכגדלו

מהרפקתאום אחו ז'קי הפקה של שרלוט הולמס והמאhab הגודל

ביוור בועלם שבבים ג'ין וילדר. הפרייל לי המישק המוגוב

והפיד-אוסטנסנטקו לי בגרון, מכיוון שהם סכמו פאנטומימה

פושית. בסרט האחים מארקס מחשיכים את המסק רק לאחר

מיוזי מירב המצחים כשהצופה כבר צחק עוד קצת הכהותה

בראייה חזרה המשק עדין ניראה – הדוגמא הבולטת היא

כסאות להוטים – כמו תחרות מי ליטוש וותר עיניים ועדין

הדור הקלה ביוטר לבטא כעס או להציג משהו היא לפירוץ

בעקה או לרגגר כמו כלב (دون מודע). אבל בראייה שנייה

המיגראות הללו פחותו בולטות ואפשר להתרשם מהשקפת

העולם ההומאנית שמנחה את הקומיקאים הללו. בו ו'סט

ימייק ווילק) בסרטו של מוטי פלדמן מעליו של בו ז'יסט

טרי גאר, ג'ין ווילדר, קלורייס ליצמן ומרטי פלדמן בפרנקו-שטיין הצער של מל ברוקס (1974)

וילדר מוסיף להיסטריה של הדמות שלו גם איפוק מוגן (בנוסף לתפקידו שלו בסרטו של וודי אלן כל מה שרצית לדעת על המין וחששת לשואל. שם הוא מגלה רופא, דוקטור ווּם, שתתאהב לבכשה). הדבר גורם מתחות בלתי פוסקות והם תנה, שלא תמיד נשאת פרי, בלבד.

בדומה למרטี้ פלדמן וגין וילדר, מל ברוקס מרגיש בנות כשהוא ממקם את סרטו במכרת זאנר קלוניי מוכך (מערבון, סרט אימים, סרט היסטררי, סרט היצ'קוק). סרט אילם הא סרט יוצאת דופן בין סרטייו של ברוקס ומהויה ניסיוני ייחיד במננו בקומדייה הקולנועית כיוון. את הסרט מלוים רק מוסיקה ופעלווי קול, הדיאלוגים הממעטים מופיעים בכותרות, במסורת הסרט האילם.

בין השאר מרגיש הסרט את הצופה עם סייד סייר – הדא מנהל האולפן שטען כי עבר זמנה של קומדיות הסלפסטיק. בשנות החמישים היה סייד סייר כוכב של סיידרת טלוויזיה שבועית בשם מופעיהם. בין כתבי הסידרה היו קודל ריינר (בימים שבהם האחראנות סרטים כמו זה אלוהים, האחד והיחיד, האשלאומי), הווארד מורייס (הפסיכיאטר המוזkreן, דוקטור לילמן בסרטו של ברוקס, וחוץ גבוח). כתבי בידות נספחים לאוთה יידרה היו ייל סיימונן, מל ברוקס וגם וודי אלן שהיו באותו הזمان צערירים מתחילהם בדרגות שונות של אלמנויות.

■ אייל גנה

ביבליוגרפיה:

- (1) PREMIERE 12/79 P. 20-24, 73,
M.P. Bleier, B. Hamill
- (2) ECRAN 72, 1/72, P. 34-39
Andre Chassaigneux
- (3) PLAYBOY 2/75, P. 47-68
Brad Darrach
- (4) GALLERY Vol.I no.3, P. 36-39, 115-116
Larry Wilde

עדיף לעוב את המערה ומסביר לאחיו התאום, דיבגי (מרטี้ פלדמן): "מדילותה זו כמו טהורם: במקדם או במאוחר יותר תגננסות על פני כל תחת". בדומה לוידי אלן, מל ברוקס, וגין וילדר – גם מרטี้ פלדמן וופסם מתור הוהב של הקומדייה. אבל בקומדיות החדשות וופסם מודעות עצמות, תופעה כמעת לא מרווחת בקומדיות מן זומרה ההוא. בדרטו של פלדמן יש שימוש שייא' בקישאות קולנועיות: והמשרת הקשייש נלחם בגדפים המתועפים של לוח נשבה (במקור הם נועדו לצין את הזמן החולף).

לאחר שהוא שומע את גור הדן פונה דגבוי אל המצלמה ונשבע לשאת את סלול בשתקה. והוא הוא שולח את ידו מרחריב את המעלג המתכוון שבו הוא נתנו, בתמונה שעלה מסך, כדי לגמור את המשפט. הקטע שבו הוא בורה מבית הסזהר מוכתר בשם "הבריחה" מוגש כסריטון נפרד. והוא סרטון בשחור לבן ובתגרעה מואצת מעשה, אל מולו השלד העלייתי המוכר (הלא, כשמו הלועזי, קטען), וזה העיבור האחוורן של סייר בו (יסט) – כל הסרט היה דומה בעצומו של קרב בין חיליל לגזוז-זרירים לבין הבחאים וופסתה התמונה ואחד המשתפים בקרב, בסיגנון של קרין פופרט, מונה את האכיות שנגרמו לכל צד ומבטיח להמשיך את הקרב מיד לאחר הפסקת פרוטומת (שבה האכים – סוחר מלים ממשומשים, מציע את מרכולתו).

גם המגמה של וילדר היא לעשות קומדיות בנוסח היישן. סרטו הראשון הוא מופיע בתקיד גסינגר, אוו הפיך של אורlok הולמס. בסרט השני הוא רודי ביקמן, איש פשוט מילוקי, שמלhit שמלוע להוליווד כדי להיות התושבה של שככל ווילדר את הדמות המוכרת. כבר מסרטים בהם הופיע שחкан: החזיזו את המפהכח לנערו בלבמו של באד יוקין וכן מפיקים בשלבים שונים של ברוקס. הגיבור שלו מצוי בשאל ברורות המכמץ כל חברים אחדים של התקופות היסטריה. בהמאה הנגדית יותר בפועל כל המרגשות גורמת לוודי את התופעות הבאות: ואציג, מוציא לשון וופלט מפיו הברות חסרות שף.

די אלן – הרומן שלי עם אני (1977)

אחרי "פأدורה פאדרונה" קצוביץ' פילם בע"מ
גאים להציג:

"זה התחל בקיז' 36"

LAS LARGAS VACACIONES DEL 36

פרום והבקורות הבינלאומי
פסטיבל ברלין

העולם לא הבין
מה קרה בשנת 36,
והוא לא מבין עד היום...

בכורה ארצית החל תום 1. 9. 4
יום ו' 10. 12. בלילה חוצ'ש ימי חול 9. 30, 7. 15
יום א' 4. 30, 7. 15, 4. 30, 7. 15, 4. 30
יום ג' 15. 7. 15 בלבד!

clipper עטוף
clipper עטוף

רוח ברוטאקי המרכז המסחרי

הסרט דובר ספרדי עם תרגום בעברית ובאנגלית

לביקורת הקהל ממשיכים בהצלחה בהצגת הסרט
פאדרה פאדרונה ומוסיפים הצגה נוספת ביום חול בשעה 5

ציוויל
(בחנות הסינמטק)

רפאל רביבו מציג:

פאדרה פאדרונה Padre Padrone הסרט לכל הגילים

הסרט שזכה לİKאות העובות ביותר של השנה

קול ישראל (ארון גראן)	לאשה (יהודית אורdon)	העולם הווה (פינגרו)	על המשמר (דניאל ורט)	טלבייזיה 8/2 (אורן קלין)	מעריב (אהרון דולב)	גלי צה"ל (בן נון)	הארק (רחל גורדזון)	ידיעות אחרונות (יהודית סתיו)	העיר נסימן (דיין)
★★	★★★	★★★	★★★	★★★	★★★	★★★	★★★	★★★	★★★

חודש רביעי
מוס"ש וכל השבוע 9.30 15

הפקה: קצוביץ' פילם בע'

NEW CINEMA
GORDON גורדון
החדשן

בצער והיזודהות. היא הייתה סמל הצעירות וההתרומות, קרבי של עולם עזין ואלים, שלמרות כל התעלוליות בה, איננו מצליח להכניע אותה אף פעם. גראפיית ידע למצוא ולנצל במלואו את הפוטנציאלי של העוצמה המוסרית הטמונה באשה זו, שהתקוננה לכל אחד מתקידיה בקפנות ובדקדקנות של צורף המכין תשפט יקר ומוסבר. שלא כמו בחותם קומתה, מרי פיקפוד, נימעה גישת ההשענות על חינוכית חיננית והעדפה הפנמה מאפקת וחתיחה, בכל אחד מתקידיה. בסרטים כמו מגלם, והוא פועל לסלל בפני עצמו את רצונותה של התפקידים בעלה השפעה פסכולוגית עמוקה על הרחבי ובוקר, שואלים ההיסטוריהים, מתיי והקרה בעקבם הראשנה?

בזוויק הוא חורג שבלב שב שוקן הופך לעובך, מת' מוקובל לחשוב שארטיקה היא מולדת "הכוכבים", או' משום שכורסת הכוכבים הוליוודית שלטה בכיפה במשך שנים רבות. והוא עדין בעלת השפעה מרכזית, בת一封信ית הקולנוע. ואכן, אם מתייחסים לכל הטקסטים המלאה תופעה זו, למשען הפרסמתו, לפולון האילמים המתכוון ותרגילים תחביבה של קסם, כשהיא נועزة בתנויות קטנות ושיגרת-מסתורית של קסם, שהיא כה נזומה לאירועים אוטונומיים, אלא בעוראה, וביעקב בעניינה הגודלוות שהפכו כמעט של מחרי עברונה, אחרי התקירבים הרים של יוניה, בסרטים של גראפיית. למרות חינוכיותם של תלית מרשימה מבט ראשון, היא מקרינה סכיבת מוחילה ששהה לבטהה במילם, שטביעה חותמה על כל בני דורה.

קשה היה לדעת את גילה של גיש ברטימי. למען האמת נוכחות היהת לעתים אוורירית כל כך, עד שעשתה רושם כאילו היא מבקרת כאן, בעולם שלנו, רק בყור חוטוף, בטרם השוב אל עולמות אחרים ומופאים יותר, שביהם הגשימות אינה קיימת כלל, מזור שדוקא היא היהת במשמעות שנים נושא תשוקותיהם של גברים וחוקים ואלים, סמל של האהומות האמריקאית, ורק בסרט אחד (הורו של ויקטור שיסטרום) כתה של בלבוש דמות בשר וدم, הלהה למעשה, ונוראה אישת חונשנית, חייה, תססה, שלא כבכל סדרתיה הקומיות. במבט לאחר, נירה שליליאן יש היהת בראש וראשונה שחוקית גודלה, שמעטות כמהו קמו לקלונוע מזו ועדי היום. ואולי הוכחחה הטובה ביותר לכך שהיא חרגה מתחום "הכוכבות", המוגבל בדרך כלל על ידי הזמן, הגיל והאופה היא זאת: שעה רבים מעמידה נפל קרבן למקרופונים של הקולנוע המדובר, היא המשיכה להופיע ללא הרף ולקיים שחבים רבבים, בסרטים כמו זו קרב לאוד השמש (1946) ובתקיפה האחרון, בסרטו של רוברט אלטמן, החthonה (1978).

● דאגלט פירבןקס – האתלט המושלם

הערצת האומה האמריקאית ליפרטאים ולקשר הגפני, באה ליידי ה苍ملות מושלמת בדמותו של דאגלט פירבןקס, שחkon תאייטון מברודוויי שהפך בגיל מאוחר יחסית (32) לשחקן קולנוע. אף כי הוכיחו כשותקן ולא כאתלט, הרי עיקר מעלהו על המסק, בביטויים המפתיעים של תרגילים אקרובטיים מכל הסוגים, שהחלה והאופה היא מזו ולא בפרשנות הדראמטית שנותן דמיותיו. הפעם, המבט, הכהעה, כל אלה היו כלים מישנים עבורו. הוא עבד בראש לעילא לעילא.

קשה להעלות על הדעת מהשה מוצלח יותר של הגבר הבלתי-מנוצח, הבהיר, החיכון, האיצץ והמסדרי מפירבןקס, שישמשתו: לעולם אל עתקוף מיישול, אם אתה יכול לצלג מעליו. כמו בקומדיות האילמות האמריקאיות, עמד פירבןקס במאן מתמיד עם עולם החפצים שסבירו, אבל להבדיל מן החפצים העוניים שאפשר למצוא בסרטים של האולד לייד, למשל, מסתדר פירבןקס היטב עם כל דום שנתקה בדרכו, והוא פרוטו מיד לבוכרייה. סרטיו המפרוטמים, כמו רובין הוד

שימים לפני שדאגלט פירבןקס ומרי פיקפוד, ליליאן גיש ועודולף ואלטניון, הציגו שלבתה בלבד מעריציהם, ידעה כבר ארופאה את ה"זאמפ" הסקאנдинיבית, בדמותן של אשתה נילטן וקלארה וית, את האוהבים הגדולים, פראנצ'סקה בריטני, הגי פורטן, ליל' דאנבר, ברייטה הלם ומולה גויי היי אלילי רמנה, איבון מושוווקין ואלרי אינקיי גוינו הייocabibi הרושה, עד לפני המהיפה, ומקס לינדר הצרפתי, סייפך הרושה לא מבטלת לקומיקאים אמריקאים שבעו אחריו, כמו צ'אול' צ'אפילין.

בכל הניצול של התופעה הזאת למטרות מיסחירות, תוך שימוש במלוא התונפה של אמצעי הפירוטים ויחסו הציור, בא לוידי ביטוי מלא כאשר האמריקאים, שהתייחסו ראשונם לקלונוע כל תעשייה, נכנסו למישק. אכן מתחילה לתפוס את התקיד המכריע שיש לכובך, אך רק כמי שמושפע על המסך, לאילם במסגרת חברתיות, כלכליות וכדומה. החשתקן הופך להיות דמות אגדתית תלשה מן המציאות, לשם דבר, שכבה מתגלמים חלומותיהם, שאיפותיהם, אישיותם והאכזביהם. אורח החיים שלהם הוא מופת ליקוי, איזיוזם ותemptation נירקס בחוף המערבי של ארצות הברית, בידיעת המלאה, ובתוכה המודעת של תעשיית הסרטים המהעמתה. גודטה גראבו מרולין מגנוו, רודולף ואלטניון וקלארק גיב'ל מושכים אחריהם מגנונים גדולים ומוסכבים, אף אנשי המתחנכים לצידם כאשר הדמות היברידית שלם קובעת הרבבה יותר מן הכישرون הדרמטי, או מן האיכות של הסרטים בהם הם מופיעים. הדיקונים הבאים של כמה מוככיה הראשוניות של הוולווים, יכולים לשמש דוגמה לקויה יסוד של פולון הכוכבים, בקולנוע.

● ליליאן גיש – עוצמת השבוריינות

קשה לדעת אם ציפוי הקולנוע היום היו מוכנים לקבל את ליליאן גיש, בת טיפוחיו המצלילה ביותר של הבימאי דייוויד ואורק גראפיית, ככוכבת במלוא מזון המילה. שבירית, בעלת תווים עדינים במיוחד, דקה ונעדרת נתונים מינימום כלשהם לפני מושגים עכשוויים). הייתה ליליאן גיש סמל נשיות אמריקאית בתחילת שנות העשרים. כיצד והראה ראשית, כל תפקידה עוררו מידה רבה של השתתפות

הגנב חבגד, אוות זורו, מסיכת הברזל, הפיראט השחור, ממקומים אמורים בתקופות שונות ובמקומות שונים, אבל חזרדים לאתו הטיפוס: לולין פעלתן, הרפתקן ומאהב שעבורו החיים אים טראגיה אינס קומדיה, אלא מרוץ מכישולים, להפגנת כישורי הפסים ובכיעורי המהומות של פיררנקס דאג להשען את התדרים הקולוניאליים שלו על תדרמיות. חיו היה סמל האבירות, החביבות והקלילות, ובדרךו שלו שנגע את מערציו של החיים הם משחק' וכי נצח, צריך להיות תמיד צער, בריא ורعنן. האם יש מיתוס שקל יותר להזדהות עמו?

● וודולף ואלנטינו – קסם האקסוטיקה

כבודו של הספורט במקומו מונח, אבל אי אפשר להגביל את הגבריות האמריקאית המקבילה. בסרטיו הבאים הוא משלב גיבורים גם בחידוי המילוט. לצד השරדים המנתגנים, היה צורן גם כלבי נייפם. כאשר רצתה האשאה האמריקאית בגבר שאפשר לסמור עלי, גבר והמוסכם הצלילה מכל פגע ולשםו עליה מלך רע, היא ידעה למי לפנו ומצאה את הספורטאי המשלים תוצרתית. אלם כאשר חזה נשפה בתשוקה סוערת, באש ובלהבה שיירפו את לבה כליל, באחבה תהומית שאיש לא ידע חקר מצולחות – העדיפה מוצרי-בוא. הראשון, והמצליח מבני כולם, היה בחר אויטלקי מכפר דרום עני, שהגיע לאמריקה כדי לחפש את מזלו, התפrens כשותפם כלם בנסיבות הוילדיות והציגו אותו לראותה, בפני נשות תסריטאית הוילדיות והציגו אותו לראותה.

ואלנטינו יצר דמות של מהבב אקסוטי בכל רמ'ח אבריו. על פי מדתו נבנה הטיפוס של המהב הלטני: חושני, זה, שונה, זה היוצר בלב כל אשה את האשליה כי אכן הוא מסוגל

פייר אטקס – חיוך עדיף על צחוק

סבתא, ניגש למועל הפורה שלה, גורע לעצמו חתיכה ומתקיים מתחתי לאו שפם כמו והל הנוד. במשך חודשים ארוכים, כל תונוטיו ומעשי המ חוקקו של צ'אפלין.

ברוחן ישן, הוא נתקל בבחבה ובתמנונן של לון צ'יין, האיש בעל אלף הפרצופים. הוא מתחליל לנדר לאביו, עד אשר זה מסכים לרכוש עבورو ארגנו שלם של תלשורי איפור. והוא ניגש לעובדה, הופך מיד למוקין, ואף מומין את חבריו, פעם בשבעו, כדי לאפרם כמהרו, ולאלאריך ייחד עטם, והופעת קירקס בית הספר התיכון הוא חוויה פוחת מרגננה עבורי. הוא מצטיין במקצוע אחד בלבד: צייר. בגיל 16 הוא כמעט מctrהן להקת קירקס נודדת, הממחשת ידים עובדות, ובמית הספר התיכון הוא פורש מבלי לסייע את בחינות הבוגרות.

בשלב זה, הוא מחליט על קאריררה של צ'יר וטרראיים אולם תוך כדי התעטסותו בזוכות צבעונית. הוא גם מצייר תיפאורות של קירקס, ומופיע בהקות תיאטרון תיאטרון. יחד עם חבר, הוא מתכנן ומבצע בהצלחה גודלה כמה תעלולים לייצני, בנשף החרגה. הכל, כדי לתקרך אל העולים דקסוטם של התיאטרון והאמנות. אלו שאנט להגיאן מן הרגע הראשוני. במשך ארבע שנים הוא עובד עם אחד הביאים הגדולים של תקופתנו, וובר ברסן, ואף זוכה לתפקיד קטן בסרט הersetoon. מברסן הוא למד את הסגנון, את המיצוי המירבי של השפה המכונה קולנוע, ואת הסיגנון החסנסי שבו הרמו הוא הכליל הייעיל ביחס להעברת מידע. בעקבות פגישותיהם עם התסריטאי זיאן קלוד קריידר, מתחילה השניים לכחוב יחד פרויקטים

אמרו עליו שהוא תמיוקה הגודלה של הקולנוע הקומי. טענו שהוא ישא הלה את הפליד של מרו ורבו, ו'אק טאטין' והישו אותו, בלי שם טיפה של ציניות, לינדר ולצ'אפלין, לבאסטור קיטון ולבל גודלי הקולנוע האילים. אין ספק, שאלה מקורות השראתו של האיש הקטן והצעום, שעשה כמה סרטים ארוכים וכמה סרטים קצרים בשנות ה-60, ואחר כך העדיף להזoor לאבותו הרוואנה, הקירקס, כשהוא משתמש בהופעות ננדירות, כשחקן, על בד הקולנוע.

פייר אטקס נולד בעיר רואן, בשנת 1928. כבר בהיותו ילד הוא מגלה לטיה וחקה למסיקה ולומד לגנג על כמה כלים, בכחות עצמה. בגיל 5, הוא מכבר עם סבו בקרקס, ומרגע זה והלאה נחרחה החלטתו, הוא יהיה לייצן. שעשה שהוא מאגן, כמו יلد טוב, בכינור שקונתה לו אמר, הוא משתעשע בשיריבות דמיות של לייצנים, וגוזר דמיותיהם מן העיתונים, ולומד בעל פה את תעלוליהם של המפורטים בזיהור, כמו גווק, האחים פארטליini או רום.

ידיד המשפה המתפעל מן העירנות שמלגה הנער, מלמד אותו יסודות הפרספקטיב, סודות התנועה, ומיבנה גוף האדם. בבית הספר העממי הוא כותב חיבור שגורם לכל חבריו לפrox' בצחוך. הנושא: מה תהיה כאשר תיגדל. תשוכחו של פייר הקטן: הוא רוצה להציג את צ'ין, כדי שיוביל לשעשע אחרים שעיה שהוא משתעשע בעצמו. עד היום, הוא מחזק בזעה זו, למרות השנים שחילפו ממנו. אחרי שהוא רואה בפהו הראשונה את צ'אפלין בקולנוע, הוא נוטל מספריים מן המגירה של

את הקומדייה הגדר אטקס בעצמו כ"נסיו להתגבר על מיכשולים שאין להתגבר עליהם, במקום לעקוף אותם". המצוותי מתחילה תמיד בטון מינורי, אבל לעיתים מסוגלת להגעה למימדי ענק. בהבל פיו הוא מעיף את הילום מין הטעעה שרצה להגיש לארוסתו ובחרדו להזירה למקום הוא מצליח למוטט את תקרת החדר על הוריו, ואם זה יכול להזכיר את באשטו קיטו, מפקד אטקס את התשובה בראשון טליוזיה שבו התבקש להגיב, כאשר הגע לאולפן מחופש כטואן אורל.

בדיחה למבני דבר לבבז אול. ויתכן ויש בכך הסבר לאירועה הקולנועית הקצרה יחסית של אטקס. "הוא אינו מփש את ההצעה הגדולה, אלא רק את החיווך הדק" אמרו עליו, וחירך דק כנראה אין בכוחו כדי להביא המונחים לתבוי הקולנוע. הביקורת אמנם הערכיה את התחכים בהמצאותיו החזותיות, את השימוש הנדר שלו בדיאלוגים, את המיצי' המירבי שהוא עושה באמצעות האמננות השביבות. הקהל העיריך זאת פחרות. וכך, מאוז חילת שנות השבעים, שבאטקס לאבהיר הריאונה, הקירקס, יחד עם ריעיתו, אני פרטליין, בחת משפחתי ליזנים מהוללה שהקלנו, הוא ילד. ובאותה הופנויות המעתה שלו על בד הקלנו, הוא הופיע בלבינו של פליי, כשהוא מדבר על אמננות הליצן בקרקס ומוגדים את דבריו בעורת קיטעי ארכיו המראים את משפחת פרטליין בפעה.

לטרטים, המונחים בינוים במגירה, שעיה שאטקס מצטרף לילץון ונין, יוצא לסייעו הופעות, מוקע בחוץ בהרידים מכין קטע אילם כדי להציגו על בימת המיווק-הול. נשא הקטן אופני לאטקס: אדם מאבד את כל הכתורים בסמויקונג שלן. הוא מתחילה להופיע במרודוני לילה, אחד כך באולמות בידור ולבסוף זוכה להכרה רחבה, כשהוא מזמין לכמה תוכניות בידור בטלויזיה. זאק טאי מזמין אותו להופיע לציגו ב"אלימפה" שם הוא מגיש כמה קטעים אילים זה אחר זה.

את סרטו הקצר הראשון הוא עשה בשיתוף פעולה עם קרייר, והם מוכרים אותו מזמן לצפתח לפני שנמצאים לו ל��חות בבית. סרטו הקצר הטוב ביותר ביוור לשנת 1963. באוֹתָה השנה האוסקר בסרט הקצר הטוב ביותר, בנוי, עלייך להחתן, הוא מביא את סרטו הארוך הראשון, בנוי, עלייך להחתן, הבקורת מהחילתה להבחין בתכונותיה המיוחשות. "המצאותיו הקומיות מאופקות, מעודנות, ספוגות בנימה של עצב כאילו שחד להעיר שוטטות, מושנות: הוא ניזהר מפניהם כל התפרצויות שחן, כולל התפרצויות של גלי צחוק" כתוב עליו לואי שובה. אטקס נמלע על סרטו כמו צ'אלין, וטורת שנים כדי להסיג את הטירחה, מסביר מבר אהר, מישל מארדו. "אטקס מצחיק או ליתר דיוק מעלה חיק – ושם צרך לומר מקסים אותנו – בקומדיות שכל בעל עדנה ופoit, פשوط ובהירות", אוסף ואן דה ארדנסלי.

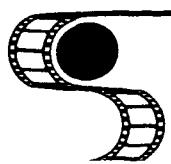
עיר אטקס ואני פרטליין ב-חנו שאום לאהבה

רודולף ואלנטינו

דאגלס פיירבנקס

סינמטק תל אביב - חודש אפריל
1982

נושאי החודש

- אדם במלחמה - חלק ב' (1) (המלחמה בנקודות ראותו של היחיל/מעשי גבורה)
- מסרטי הבימאי פיר אטקס (2)
- הקומדייה היהודית האמריקאית (3)
- סרטים לכל המשפחה (4)
- מלומיאר ועד ימיןו - כוכבי הראינוע (5)
- הקרנות מיויחדות (6)
- הمسפרים המופיעים בסוגרים לצד הסרטים מצינינים את הנושא אליו שייך הסרט.

3.4 מוצ"ש

- 19.30 המפיקים (ארה"ב 1968) (3)
BYMAMI: מל ברוקס
THE PRODUCERS
MEL BROOKS
שחקנים: זורו מוסטול, נין ויילד, קנית מרס.
קומדיה מטופת על שני מפיקים יהודים הוזמנים להעלאת על במותם בהדרות מוחזה כשול בשם "אביב עם הטסלר" כדי לגוזן את השקוניותם של המשקיעים הקענים. (88 דקות).

21.30 אבק כוכבים (ארה"ב 1980) (3)

- BYMAMI: וודי אלן, שארלוט אמפלינג, ניסיקה הרפ. גיבור הסרט הוא בימאי קולנוע עיר'י ומשועם המגלג'ל על קיאנתו פלאני וברמן. אלן ביבי אייכויום מסרטוי"ם של הבימאים הנערצים עליו (בעיקר מ"שמונה וחצי") והופעות שכולן עוסקות בוויי אלן העוסק בעצמו. (88 דקות).

4.4 יומ' א'

- 17.00 גונגה דין (ארה"ב 1939) (4)
BYMAMI: ג'ור' סטיבנס
GUNGA DIN
שחקנים: קרי גאנט, ויקטור מקלג'ל, דאליס פירובנס. על פי יצירתו של רודיארד קיפלינג בימי ג'ורג' (שיניין) סטיבנס את סוט ההרפתקאות הנפלא הזה אוותה של שולשה חילימ'ם ברטים והוציאם לחימה בפונג'איים הפראים בחוויה של המאה ה-19. (117 דקות).

19.00 הנדרים פשטו עם שחר (בריטניה 1968) (1)

- WHERE EAGLES DARE
BRIAN J. HUTTON
בימאי: בראן ג'. האטון
שחקנים: ריצ'ארד בטוון, קליאטו איסטווד, מייקל הורדרן. לפני הפלישה לנורמנדי נשלח כח קומנדו כדי חלץ גועל ברים מהזוק בטרייה שמורה באפלים הבודדים. סוט קודז ואבל המכבי פעללי גבורה שבומו בידי גול במאית הפעלוים בהוליווד - יאקימה קאנוט. (158 דקות).

21.30 אובעת פרשי האפוקליפסה (ארה"ב 1921) (3)
THE FOUR HORSEMEN OF THE APOCALYPSE

REX INGRAM

בימאי: רקס אינגראם
שחקנים: רודולף אלנטינו, אליס טרי, אלן הייל.
ארגוני צער ח'רבה. לצאת לעורת צפת. סרט המציג ביופי אביה, במלחמות והולך הראשונה. סרט המציג ביופי צירוי נדיר המושפע מעבודתו של ד. ו. גורייט. הסרט פרטס את הבמאי רקס אינגראם אך בעיקר את רודולף ואלנטינו שהפוך משחקן כמעט אלמוני לבוכב ולסמל מין. (סרט אלם).

5.4 יומ' ב'

17.00 לאסי שובי הביתה (ארה"ב 1943) (4)

LASSIE COME HOME

FRED M. WILCOX

בימאי: פרד. מ. וילקוקס
שחקנים: רודי מקדאל, דונאלד קרוסיף, אליזבט טילוור.
אללה לנქסטר. פרק ראשון צידרה הוליוודית אורכה שוכתה לשעשע כמה דורות של ילדים. במרכז הסרט עומדת לאסי - כלבת הקולי בת האלים. בעלייה של לאסי נאלצים למקרה והוא עורכת מסע ארוך ומפרק עד לפגשה המרגשת עט משפחתה. (88 דקות).

19.00 בני עלייך להתחנן (צפת 1963) (2)

LE SOUPIRANT

PIERRE ETAIX

בימאי: פיר אטקס
שחקנים: פיר אטקס, לודס לנוייר, קלוד מאסו.
סדרו האורך האחרון של אטקס ובמרכזו סטודנט לאסטונומיה, אנטילקטואלי, ועדינגייש צויאר לצד אשה, במצוות אמו, ונופל קורבן לשורה של ייהננה. נסח הקומדיות של האל רוח' ובאסטר קיטון. (85 דקות).

21.30 הגדולה האדומה הראשונה (ארה"ב 1978) (1)

THE BIG RED ONE

SAMUEL FULLER

בימאי: סמואל פולר
שחקנים: לי מרוין, מוק האAMIL, רוברט קראידן.
סדר שצולם בישראל, העמלה מעין אגדה מלחמתית את תופת בדקונות אחר סמל וארבעת חייליו שעורבים אפריקה, דרך הפלישה לסייעיה והוניתה בונרמנדי - עד לפינוים על מחנות החשמדה ביצפוני. פולר ביסס את הסרט על חוותיו האישיות במהלך הלחימה השנייה ושירתו באוגדה "הגדולה האדומה". (113 דקות).

6.4 יומ' ג'

16.30 ספורטקוס (ארה"ב 1960) (4)

SPARTACUS

STANLEY KUBRICK

בימאי: סטנלי קובריק
שחקנים: קירן דוגלאס; לונס אוליביה, צ'רלס להווען.
פטר יוסטינוב.

אפוס היסטורי על מוד העבדים ברומא, עמוק וטוב יותר מכל הסרטים ההיסטוריים האזרחיים. תריטו של דאלטון מתראמבו גם לשיחותם של רומי האMPIRALית ולשימוש מתהיחס גם לשיחותם של רומי האMPIRALית ולשימוש המעוות של בכח. קובריק שולט לא מידי בסרטים בסרט ממותם מימי האזרחים, השימוש שלו בoczינה בטלמה ובעריכה של ברייקום, הסצניות בנויות הכלחה, הוא מוטש ויפה את שלל הכוכבים המקשטים את הסרט ווושה שימוש נכון באופים המונגד. (193 דקות).

<p>YOYO PIERRE ETAIX</p> <p>בימאי: פיר אטקס, קלוד אוגה. שחקנים: סטרו הארכן השני של אטקס (לדעת ובים זה סרטו הטע בעותה), מתחזקם וטור מקודומו. עיקר כוחו מרוכז ביחס לניבורים וללבבותם. אהבתו של אטקס למדויים הקולנוע ניכרת בכל פניה בסרטו, יש כאן מהוה לאכפלין, לפליין, לברגמן ולמורו ורובי זיאק טאטי. הסרט מצולם מקרות מבטו על לאצן, יוון, בן של מילוור שינה את טרתו והו והפך לנוז. (97 דקות, מדובר צרפתית, תרגום אנגלית).</p>	<p>21.30 ייון (צפרת 1965) (2) בימאי: פיר אטקס, קלוד אוגה. שחקנים: סטרו הארכן השני של אטקס (לדעת ובים זה סרטו הטע בעותה), מתחזקם וטור מקודומו. עיקר כוחו מרוכז ביחס לניבורים וללבבותם. אהבתו של אטקס למדויים הקולנוע ניכרת בכל פניה בסרטו, יש כאן מהוה לאכפלין, לפליין, לברגמן ולמורו ורובי זיאק טאטי. הסרט מצולם מקרות מבטו על לאצן, יוון, בן של מילוור שינה את טרתו והו והפך לנוז. (97 דקות, מדובר צרפתית, תרגום אנגלית).</p>	<p>19.30 המאהב grootest (ארה"ב 1977) (3) בימאי: גין וילדר שחקנים: גין וילדר, קארול קיין, דום דה לאון בהשפעת מל ברוקס מסחה גם כוכבו, גין וילדר, את כוחו באפוריה קולנועית. כאן הוא ניטף להרולף ואלטניו, המאהב grootest של הסוטו האלים. (89 דקות).</p>
<p>12.4 אצבעוני (ארה"ב 1958) (4) TOM THUMB GEORGE PAL</p> <p>בימאי: ג'רי פאל שחקנים: ראס טאמבלין, טרי תומס, פיטר סליס mailto: מייב השכלולים הטכניים של שנות החמישים והשנים מהיבריה אגדת האחים גרים אל הבד. ראס טאמבלין מוקדמת לקומת נס ורקע מוגאות העתק הסובבת אותו ולצד דמיון בגודל תעשי מופיעות על החלק האחר של המפרק המפצל. הסרט כולם קטעי איניביז דביס וכקה באוסקר על האפקטים המיחדים. (98 דקות).</p>	<p>17.00 אצבעוני (ארה"ב 1958) (4) בימאי: ג'רי פאל שחקנים: ראס טאמבלין, טרי תומס, פיטר סליס mailto: מייב השכלולים הטכניים של שנות החמישים והשנים מהיבריה אגדת האחים גרים אל הבד. ראס טאמבלין מוקדמת לקומת נס ורקע מוגאות העתק הסובבת אותו ולצד דמיון בגודל תעשי מופיעות על החלק האחר של המפרק המפצל. הסרט כולם קטעי איניביז דביס וכקה באוסкар על האפקטים המיחדים. (98 דקות).</p>	<p>21.30 עקרו את הלילה (ארה"ב 1956) (1) HOLD BACK THE NIGHT ALLAN DWAN</p> <p>בימאי: אלן דוואן שחקנים: ג'ון פיין, מונה פרימן, פיטר גרייביס, ג'אק קוונוסט. גיגלו הקרים של בקבוק ויסקי קיבל קצת בעבב האמריקאי מ Ashton במלחמות העולם השנייה והוא זוכה לה אמרו להיות רך בהדרונות מיחודה והוא מכרב כשהחצין הפצע, עימו שרידי חידתו, נחלצים מקרב דמים במלחמות קוריאה 1950. דוואן עשה שימוש מעניין בנויר וכול ברט טניי קרוב. ריאלייטים ואפקטיבים. (80 דקות מבדבר אנגלית ללא תרגום).</p>
<p>19.00 מסיבה למברחים בלבד (ארה"ב 1979) (3) HOT STUFF DOM DELUISE</p> <p>בימאי: דום דה לאון שחקנים: דום דה לאון, סוזן פלשטי, ג'רי ריד mailto: קומדיית מאת תלמידו של מל ברוקס. גיבוריו של דה לאון הם אובעה שטרויים ממאימה, לא קראירקטורות נושא ברוקס, גין וילדר או מארטין פלדמן, אלא בניינאוו תקלעים לטיסטואציות קומיות. (87 דקות).</p>	<p>19.00 מסיבה למברחים בלבד (ארה"ב 1979) (3) HOT STUFF DOM DELUISE</p> <p>בימאי: דום דה לאון שחקנים: דום דה לאון, סוזן פלשטי, ג'רי ריד mailto: קומדיית מאת תלמידו של מל ברוקס. גיבוריו של דה לאון הם אובעה שטרויים ממאימה, לא קראירקטורות נושא ברוקס, גין וילדר או מארטין פלדמן, אלא בניינאוו תקלעים לטיסטואציות קומיות. (87 דקות).</p>	<p>10.4 אבא של חיל (בריה"מ 1965) (1) A SOLDIER'S FATHER REVAZ CHKHEIDZE</p> <p>בימאי: רבאו צ'הידזה שחקנים: סרגו אכאראידזה, קטי בוכוזוויל mailto: אייר גרוויי ישיש למסע ארוך בחיפוש אחד בנו התאנקיסט המשרת בחזית, במלחמות העולם השנייה. כשמתברר לו שבנו בريا ושלם, הוא מתנדב בעצמו ליהודה קרביה. התסריט נתפר מלהרוויה על פל מידותיו של ענק התיאטרון הגרוויי סרגו אכאראידזה.</p>
<p>21.30 מעלינו של בו ג'סט (ארה"ב 1977) (3) THE LAST REMAKE OF BEAU GESTE</p> <p>בימאי: מארטי פלדמן שחקנים: מארטי פלדמן, מייקל יורה,än מאורגרט, פיטר יוסטינוב mailto: עברוד קולונגי של לויו לומן מאת פ. ס. ווון המתאר את הרופתקנים שלהם של שני אחיהם, ג'ני אצוליה, המותגים יוסטינובים ליליוו הורם. מארטי פלדמן יוצר פארודיה המוסיקליים וסוטוי המלודורות רומנטיות, הסדרים שנמשכו כשלשים, כשהדגש מושם בעיקר על השיטות הפרואיות מן העלילה. (85 דקות).</p>	<p>21.30 מעלינו של בו ג'סט (ארה"ב 1977) (3) THE LAST REMAKE OF BEAU GESTE</p> <p>בימאי: מארטי פלדמן שחקנים: מארטי פלדמן, מייקל יורה,än מאורגרט, פיטר יוסטינוב mailto: עברוד קולונגי של לויו לומן מאת פ. ס. ווון המתאר את הרופתקנים שלהם של שני אחיהם, ג'ני אצוליה, המותגים יוסטינובים ליליוו הורם. מארטי פלדמן יוצר פארודיה המוסיקליים וסוטוי המלודורות רומנטיות, הסדרים שנמשכו כשלשים, כשהדגש מושם בעיקר על השיטות הפרואיות מן העלילה. (85 דקות).</p>	<p>11.4 יום א' 17.00 הסייה השחוור (ארה"ב 1979) (4) THE BLACK STALLION CARROLL BALLARD</p> <p>בימאי: קארול באלאוד שחקנים: קלי רונו, מיק רוני, טרי גאר. mailto: סוטו העילתי הארוך הראשון של בימאי הסרטים הזרוקומטרים קארול באלאוד שוחרק ע"י פנוטיס פרוד קופולה, מעשה בלבד והמאבד את אבון בעית שספינות נטרופת וחוכה בידיד מוציאל את דהייו – סוס עברי שעבור ואצליל. בין השנאים מותפתחת ידידות عمוקה על האי הבודד שאליו הם נסחפים. כאן מסתתימת אגדה יפהיה שציגומה עצירינשטי. בהמשך הסרט הופך הסוס להפתחת המיווים.</p>
<p>14.4 מוצא שביעי של פסק (6) 19.00 אלקטודה (יון 1961) (6)</p> <p>בימאי: מיכאל אקזיאניט שחקנים: ארון פאפאם, טאקים גומנוול, יאניס פרטיס. mailto: הטוגריה הווונית המאת אורפדייס שעיטקה נאמה ונקמה. וזה סרטו הטוב ביותר של אקזיאניט ("זובבה היווני"), העובד הקולנועי המצליח ביותר שנעשה לעוגריה ווונית. הסיבה העיקרית להצלחת הסרט היא כשרונו של הבמאי בדמותו של קליטמנוסטרה שירהו יותר סמל חוויתי מאשר דמות, או פתיחת הסרט שchina חלק מהמחווה ומתראה את רצח אגאנמןן מוחקים את כוחו הפוטוי של הטעסן.</p>	<p>14.4 מוצא שביעי של פסק (6) 19.00 אלקטודה (יון 1961) (6)</p> <p>בימאי: מיכאל אקזיאניט שחקנים: ארון פאפאם, טאקים גומנוול, יאניס פרטיס. mailto: הטוגריה הווונית המאת אורפדייס שעיטקה נאמה ונקמה. וזה סרטו הטוב ביותר של אקזיאניט ("זובבה היווני"), העובד הקולנועי המצליח ביותר שנעשה לעוגריה ווונית. הסיבה העיקרית להצלחת הסרט היא כשרונו של הבמאי בדמותו של קליטמנוסטרה שירהו יותר סמל חוויתי מאשר דמות, או פתיחת הסרט שchina חלק מהמחווה ומתראה את רצח אגאנמןן מוחקים את כוחו הפוטוי של הטעסן.</p>	<p>19.00 הרודפים והנדיפים (יוגוסלביה 1966) (1) TRY ALEKSANDER PETROVIC</p> <p>בימאי: אלכסנדר פטרוביץ' שחקנים: אלרי ודה, בטה זיווינויביך. mailto: אלכסנדר ("פנסטי בצעועים מאושווים", פטרוביץ') מנסה לוחות על המשמעויות הלאומיות של המלחמה ומתריד רק את אקט הרהייה. בכישרונו רב הוא מעלה שלושה סיפורים אנסתיים, אכזריים ומרוגשים. האחד טרם הכבוש הגרמני, השيء מתקופת היבשות והשלישי מהחמים הראשי ונימ של אחר המלחמה.</p>

הנפוצים במטוס שמחזיר אותם מאירופה ואחריו קשיי ההסתגלות שלהם לעולם האורחות הור והלא מוכר. אוסקר לסרטן ולביבאי. (172 דקות).

17.4 19.30 מוצ"ש נאשור עפים העגורים (בריה"מ 1957) (1)

THE CRANES ARE FLYING

בימאי: מיכאל אלטוחוב
MIKHAIL KALATOZOV
שחקנים: טאטיאנה סאמולובה, א. באטולוב, מ. מרכז'לב.

תאלותיה של ציירה שהמלחמות הסובייטיים הראשונים שנגלו מארוסה. אחד הסרטים הסובייטיים הידועים ביותר בהשכלה המשענמת של הריאליות הסוציאליסטי. היבורה היהת שבחות ו��אות אלא עם אהבה, שכח, כאב, תקווה ויישוש והמלחמה עברו איננה מסתימה לעולם. (97 דקות).

21.30 באסטר קיטון – חלק ג' (6)

BUSTER KEATON – PART C

1. שרלוק ג'נוו (ארה"ב 1924)
2. שבע החודמוניות (ארה"ב 1925)
SHERLOCK JR.
THE SEVEN CHANCES
סרטים שמפארת קוצר המן לא הוקנו במרתוון שנעד בתחילת פברואר, שניהם בימיום ובהתשחתפותו של סרטיים, כ-40 דקות אורך אחד מהם. בראושן, אחד מסרטיו הטובים ביותר, מגלם קיטון את דמיון ומוצאת עצמו בעלילויותיהם של הגיבורים המוקדנים על הבד.

18.4 19.00 יומ' א' חולות איווג'ימה (ארה"ב 1949) (1)

THE SANDS OF IWOJIMA

בימאי: אלן דوان
שחקנים: ג'ון ווין, ג'ון אגאר, אDEL מאלר
שרלוט מלילמה ני וונע לב המשחר את גבורותם ועקשנותם של הייל אורה'ב במלחמותם ביפאנים, עשו בסיגנון היישן – פטרדיוטי, חוווי ומלhib וצולם בתוקפה שבה האמינו עדרין האמריקאים במלחמה בה עצהו. אלן דואן הבמאי, מיצג את היהודים במינבה. מ-1914 בימי 133 סרטים נסיגון הילידים, איש מציאות לדמיון, מה צולם יכלת טכנית מבריקה, הווש דראמי חזק, מה צולם והומו (108 דקות).

21.30 העיר להיות ברי (צՐף 1966) (2)

TANT QU'ON A LA SANTE

בימאי: פיר אטקס
שחקנים: פיר אטקס, זnis פרון, רודה ואלמן
פיר הוא צער הרדי עיי' רעני העיר הגודלה המהמצעים את קידות ביתו ומיעדים אותו בראותו. רעש של מלחמות מפליא את מזונות ויידתו מן קידר אל תוך חה האשפה דוקא ברוע קרייטי, הוא מעשן בקטר וממצמץ בעינוי. הרעש והדחופים רודפים אליו מתח מהקליפיגון בו הוא מבלה. תמנות הסרטים של הרטס מוצעתו אוthon על אי ברדד כשחברתו קופים בלבד. (78 דקות). מדובר צופתית תרגום לאנגלית).

20.4 19.00 יומ' ג' תנו שאנס לאהבה (צՐף 1968) (2)

LE GRAND AMOUR

בימאי: פיר אטקס
שחקנים: פיר אטקס, ניקול קלפון, קטי פרנס
שרוטו האורך הרבייע של פיר אטקס שנגוזו, בורנאג'ו ושלומייאל, נשוי לבת מעמידו המשעממת ומתאהבת במכורחונו החדש. בטפס ושוואני הנער בכסיה בעיר משוחרר פיר את נעריו שחולפו, את פרשיות האהבה הינשנות שלו ואת נפילתו בפח הנישואן. לפני הסוטו וקרון סדרו הקצר של אטקס: "עשור לנישואין"

21.30 מסכת הברזל (ארה"ב 1929) (5)

THE IRON MASK

בימאי: אלן דואן
שחקנים: דאגלאס פירובנקס, מרגרייט דה לה מוט, לאון בארי.

uibor קולנועי מוקדם לרומן של אלכסנדר דיומה. בתקופה שבה עוצבו נבורי rob הרטומים על פי סטרואוטיפים יוצר פירובנקס דמות קולנועית מיוחדת. (72 דקות).

21.4 19.00 יומ' ד' 19.00 נועית בעורף האויב (ארה"ב 1970) (1)

KELLY'S HEROES

בימאי: בריאן ג'. האטון
BRIAN J. HUTTON
שחקנים: קלינט אטיסטוד, טלי סאבאלאס, דונלד שאטו'ר, רולד, אוקונ'ר.
אפוס מלוחמי רצוץ פרוטכניקה. מעשה בקבוצת חי'רים אמריקאים הנשלחת לשובת גנרל נאצי, מגלה בדרכן מקרה מטורף זהב וויזואת למלחמה פרטית על מנת לבצע את הפשע המושלם. (143 דקות).

21.15 21.15 כפרי אריות (ארה"ב 1958) (1)

THE YOUNG LIONS

בימאי: אדוארד דימיטריק
EDWARDS SDMYTRYK
שחקנים: מרלון ברנדון, מונטגומרי קליפיט, מקסימיליאן של, ג'ון מרטין.
סרט עלי הרכום מאת ארון שעאו המתרחש במהלך המלחמות העולמיות השנייה, דימיטריק מעלה את שפורת של שלושה גברים, איש יחס' צבוי, מדריך סקי שחקן קטן בצבאי הנאצי ויהוד'י אמריקאי שנגייס לצבוי בגיגו לרענן. העלילה מועלית בשלהי מלחמות מושרים מקרים רבים לדי' עימות ל夸את טימו של הרטט. (67 דקות).

22.4 20.00 יומ' ה' 20.00 סיירת אמונות האנמציה (6)

ART ANIMATION SERIES

בימאי: אוניברסיטת מחשב
COMPUTER ANIMATION
תוכנית: 6: אוניברסיטת מחשב
מוקדשת בעיקרה לסרטים שעוצבו וצולמו בסיעוש מוחשי. התכנית מביאה במיוחד ארצת הארץ ששתהוף מרכז התרבות שליד שגרירות אורה'ב. דבריו הסביר: צביקה אורן.

22.00 22.00 המלכה קלי (ארה"ב 1928) (5)

QUEEN KELLY

בימאי: אוריק פון סטורהויבס, וולט ארירון, סינה אורון.
שחקנים: ג'וליה סונונו, וולט ארירון, סינה אורון.
סרטו האלים האחרון של פון סטורהויבס בהשתתפות ג'וליה סונונו אחת השחקניות הראשונות הדגולות ביותר. קלי היא היאנה תמיימה ודיתית המאהובות בניסיון ולפראם כמו גם רובייתה המלכה גוניה. המלודריאמות של פון סטורהויבס קיצונית אך סיגנון הבימוי שלו יוצר איראהDK אידנטית, מודתעה ויפהפה באהטה. גוניה היא דמות אופיינית בסרטו. היא מעשנת סיגרים, קוראת את דקומרון ומחלת עירומה ביבתה.

24.4 19.15 מוצ'ש 24.4 SATYRICON
SATYRIKON

בימאי: פדריקו פלוני
FEDERICO FELLINI
שחקנים: מארטינו פוטר, מגאל נואל, אלן קני
רומא הקסטורית בשיא יונגה, בגדשה המושלמת של פלייני לכתביו של פטרוניוס. סייפור של אינטלקטואל נאיבי ונודזיו בחביב האימפריה.

21.30 21.30 איפיגניה (יוון 1976) (1)

IPHIGENIA

בימאי: מיכאל אקזיאנис
MICHAEL CACOYANNIS
שחקנים: אירון פאפאס. קוסטעה קאיאקס, קיסיטה קררי.

נסינו השליishi של אקזיאניס להתמודד עם אוריפידס (אוריי "אלקלטרה" ו"ונשות טרויה"). וזה ספורות הקלאסית של אגאממנון ואשתו קליטמנטורה הנאלצים להקריב את איפיגניה בתם האהובה למגע משב הות שיטיגן את ספונתיותיהם למילחמה בטרויה. סרט בעל עצמה חזותית מדהימה ושותקה ממעולם. (129 דקות).

25.4 יומ' א' 19.00 נורו איין (בריה"מ 1962) (1)

24.4 יומ' ב' 19.00 היגאנם ניגורום (ארה"ב 1962) (1)

HELL IS FOR HEROES

DON SIEGEL

בימאי: דון סייגל
שחקנים: סטיב מקווין, בובי דראון, ג'ים קובוּן
בגדיים, 1944, בובות חילויים שביעי קרובות תקועה
בקנדה איסטרטגיית ליד קו נגרזר. סייגל ("האריה המוזה
הס"), בוגיון לסתורי המלחמה של התקופה, מתקתקה ומיושמת
באלמנטים האלימים ובצד החוותתי שלו תוך בימויו
וערכיה מבריקים. (89 דקות).

21.30 סיוגו של החייל ג'ו (ארה"ב 1945) (1)

THE STORY OF G.I. JOE

WILLIAM WELLMAN

בימאי: ויליאם ולמן
שחקנים: בריג'ס מרדית, רוברט מיטשם, פרדי סטיל.
הסרט מבוסס על סדרת ספרות של כתבת הגזבאי
הபופולרי מתיו פיל, בסוגנון במינו מופכת, מתון וכמו
דוקומנטרי מתחא ולמן את סיפורה של "יחידה ח'יר"
תשואה המפלשת את דרכה, תוך קרבות נואשים, מדוחות
הקרב של צפון-אמריקה עד כיבושה של רומה. (109
דקות).

דמי חבר לשנה 150 שקל
לחילים, נער וסטודנטים 120 שקל
מוני זוגי 240 שקל

..... מיקוד
נא לצרף תמונה פספורט
טלפון
בלי תמונה לא התקבל הרשמה
עיסוק

לכבוד
הסינמטק הישראלי
ת.ד. 23070

תל-אביב 61230

אבקש לצרף אותו כחבר בסינמטק תל-אביב,
הני מחדך בזה את החברות בסינמטק
שם בתובת
ח. נא לצרף ברישט החבר היישן

הערות:

1. אין הסינמטק אחראי למצב הטכני ולאורכם של הסרטים. (אורכם של הסרטים שמיצין בתכנית היא אורכם במקור בלבד).
2. שירותי בתכנון אפשריים, נא לעקוב אחריו הפרסומים בעיתונות ובאולום הכניסה לסינמטק.
3. כל הסרטים מלאים לתובוגם בעברית, אלא אם כן צוין אחרת בתכנית.
4. הקופה נפתחת שעה לפני תחילת ההקרנה
5. עד עשרים דקות לפני תחילת כל הקרנה – מכירה לחברי הסינמטק בלבד. (אלה שעאים חברי יכולים להתחילה לדוכש סרטים ורק לאחר החבר האחרון שהגיע למקום בזמן המועד לחברים).
6. רכישת בוטים מראש, לחברי הסינמטק בלבד, – במשרדי הסינמטק, בנין עירית תל-אביב קומה 11 חדר 1157 בימי ג' ו/or בין השעות 13.00-9.00 וandi עבר בקופת הסינמטק.
7. המספרים המופיעים בסינמטק לצורם הסרטים מצוינים את הנושא אליו שייך הסרט.
8. כל חברי הסינמטק וכאים להנחה של 30% בקולנוע "גורדון".
9. כרטיסי הנהנה לתיאטרון "הקאמרי" להשיג בקופה הסינמטק בלבד.
10. חברי הסינמטק לא יכולים לדוכש בקופה יותר מ-2 סרטים בפעם אחת.
11. שמו לב לשעת תחילת ההקרנה – בغال אורכם של הסרטים חל שינוי בחלק מזמי ההקרנות.

בקורסים ליחסים אבוע
בהדריכת אסטר אבישר (M.A.)
תוכלו למלוד להשתחרר
מצוקה אישית ולרכוש כלים להבנת
הרgesch ולגבוש עקרונות ודרך ה לתנהגות.
רטיטים והרשמה: איריר בע"מ.
רחוב בוגרשוב 5 א' תל-אביב, טלפון 242235

ההו? 83?

בשדרות מושכים לשלים ב-

הגביה
הנור
1982

* בנק תומלט בע"מ * בנק הפוער המאוחד בע"מ * הבנק הבינלאומי הרומיוני לישראל בע"מ * הבנק קוונטינטלי לישראל בע"מ * בנק מסד בע"מ * בנק הבניה לישראל בע"מ * בנק אמריקאי שווייני לישראל בע"מ * בנק אוצר החולן בע"מ * בנק פולני אגדות ישראל בע"מ * בנק צפון אמריקה בע"מ * בנק לימיון וספרה בע"מ * בנק עזיז בע"מ

תפיעל את הבנק-קט שלר!

- אלג'ר פונט 1,200 ₪ זמ. ג'אננס.
- אלטיק'ס עתקים.
- סאטו כיזה כלור נסעניאם.
- סידנא צ'פלנד. עיתונים.
- סאילן מרכז.

בנק-קט 2000
שעות שרות 24

R-*

בוא לאגדול אותנו.

בנק הפועליט